

**KNJIGA 39**  
**KOLEKCIJA DRINJANIN**

[http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds\\_ndh\\_drinjanin/2023-00\\_General\\_Drinjanin.htm](http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/zds_ndh_drinjanin/2023-00_General_Drinjanin.htm)  
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=6983&page=1>  
<http://www.hrhb.info/showthread.php?t=5135&page=39>

Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?  
Prikaz rezultata str. 761/872

## **Tema: Tko je Maks Luburić, General Drinjanin?**

**12-03-2016 12:09#761**

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

©Hrvatsko Obrambeno Štivo ©HRVATSKO OBRAMBENO ŠTIVO

12. Ožujak 2016 in Hrvatska // Razgovor s Hrvaticom iz Sarajeva!

Početna » Hrvatska » Razgovor s Hrvaticom iz Sarajeva!

Razgovor s Hrvaticom iz Sarajeva!

Posted on 12. Ožujak 2016 // 0 Comments

Muslimanka iz Sarajeva posjetila je svoga brata u Njemačkoj. Donijela mu dašak domovine, nade, ali i srdžbe. Preko noći našla se u drugom svijetu, u kojem se ne govori stalno samo o Titovoj smrti, Rusima partizanima... Ostali su strah i nepovjerenje. Žena, koja nije političarka, žena koja je u Njemačkoj "vani", a ne u Sarajevu "kod kuće". Razgovarali smo pijući "pravu tursku", bez papira, olovke, magnetofona. Počelo je kao uvijek kad se sretnu oni od "dolje" i oni iz inozemstva: (Ova riječ "inozemstva" se misli na hrvatsku političku emigraciju protiv koje je režimski jugoslavenski i udbaški sistem sustavno pisao sve najgore, i tako ulijevao strah i trepet u kosti onima koji bi došli posjetiti svojtu u Njemačku i drugdje. Meni se moj rođeni rođijak J.G: kojeg sam s " Jerkom Boban, Kukićem" iz Pariza došao posjetiti u kolovozu 1964. godine, nije htio ni otkriti, jer je spavao, kada sam ga došao posjetiti u Pforzheim. Toliki je strah u njegove kosti Mostarska Udba ulila, da mi je ispod ogrtača rekao doslovno: Oprosti rođijače, ti si politički emigrant a ja sam "pasošar" na privremenom radu, pa kada se na jesen vratim kući, ne želim da me Mostarska Udba uhapsi i "pasoš" mi zbog tebe oduzmu, tako da opet iduće godine ne mogu ovdje doći i malo novca zaraditi.", mo. Otporaš.)

– Kako je dolje?

– Deveri se, deveri...

– Mislim sada, kad Tito odlazi? Poslije hajke na "Preporod"? (Tito je tada bio u bolnici u Ljubljani i neizbježno se je pripremala i očekivala njegova smrt. Tada su bez njega i njegova znanja, ali uvijek u njegovo ime i u ime partije, pokrenuli i osnovali rotacijonu vladi predsjedništva Jugoslavije, tako da svaka od šest republika izabere po tri (3) člana , sveukupno 9 njih, koji će svaki godine jednog od

njih izabrati za predsjednika predsjedništva Jugoslavije, što je automatski i vrhovni zapovjednik svih snaga JNA. Zadnji predsjednik predsjedništva Jugoslavije i njenih oružanih snaga, tj. JNA je bio Stjepan Mesić. Sada nam postaje malo jasnije zašto je Stjepan Mesić bio takav kakav je bio: **IZDAJICA, LOPOV, LAŽOV, SPLETKAROŠ**, drugim riječima: **NITKOV. mo. Otporaš.**

– Ljudi se plaše Titove smrti. Ulili su im strah u kosti, da će doći Rusi i da je jedini on koji ih može od njih spasiti.

– A strah od još 41. godine, od četnika, Srba, “čišćenja”?

– U Sarajevu toga ima manje. Stanovništvo je novo. Ali oni u istočnoj Bosni pričaju još i danas što je i kako je bilo: pljačke, klanja, paljenja...

– Sarajevo je bilo poznato kao hrvatski grad.

– Puno se toga izmijenilo. Osjećamo sve više da nas Srbi tjeraju iz grada. Nas je sve manje, a njih sve više. Stariji muslimani ne dopuštaju svojoj djeci da napuste Sarajevo, bez obzira ne kakve teškoće nailazili. Prividno je sve mirno. Susjedi pravoslavci, katolici i muslimani – žive u miru, ali kad je u pitanju posao, zaposlenje, onda je jako važno što ste i tko ste.

– Postoje poduzeća u kojima su od direktora pa do vratara sve samo Srbi. U tom “tko će koga?” i muslimani ne ostaju mirni. Iako u manjoj mjeri, ipak nerijetko nalete na direktora Hadži, sekretaricu Hadži, vratara Hadži...

– Ipak grupiranje?

– Ma jasno!...Ali uz to “tko je što” dolazi još i novac. Tko da deblju kuvertu, taj dobiva zaposlenje.

– Korupcija? Podmićivanje?

– Da, ja imam djecu, pa sam kod kuće, ali poznam djevojke koje su študirale, a kasnije plaćale da bi dobile mjesto kao čistačice.

– Kad vas dolje pitaju za nacionalnost, šta kažete, šta ste? Hrvatica?

– Ni govora. Tu, u Njemačkoj sam Hrvatica, ali u Sarajevu sam muslimanka. Kad bih tamo rekla da sam Hrvatica, rekli bi mi da sam šovinstkinja. Pravoslavci kažu da su Srbi i to je normalno, to nije šovinizam. Samo nama muslimanima ako kažemo da smo Hrvati prišiju table da smo šovinisti.

– Ali ima muslimana koji otvoreno kažu da su Hrvati.

– Takvi su otpisani. Ti nemaju nikakve šanse...Vi ne možete vjerovati da danas kod nas, čak i među muslimanima, nema više povjerenja. Brat ne vjeruje sestri, sestra bratu! Jedni su muslimani, drugi “Muslimani” po nacionalnosti, treći “Muslimani” komunisti...Ludnica! Dođete poznatom, misleći da je musliman, a na zidu mu Titova slika. Jedno govori, drug misli, treće radi. Čula sam na svoje uši kako jedna stara muslimanka govori drugoj:

“Klanjate za Tita? Ma ljudi, za koga se vi to molite? Za nevjernika?” Jedni se primaju za glavu, drugi su zbunjeni, treći šute...Svašta se priča...Čula sam vic: “Danas je Tito ustao na desnu nogu”. (Prije smrti, u Ljubljanskoj bolnici Titi su amputirali lijevu nogu. Zato je taj vic da se je Tito ustao na desnu nogu, mo. Otporaš.)

Zamislite, netko je proširio Bosnom glasine da su muslimani najveća opasnost za katolike! Da se u Bugojnu javno prijetilo katolicima. Čak su i neki katolički svećenici morali u crkvama miriti svoje vjernike, da to nije istina.

– U inozemstvu se pisalo da je pred Titovu smrt u Jugoslaviji nastala panika?

– I je. Narod je navalio na sol, šećer, brašno, čokoladu...Proširila se ratna psihoza. Ako dijete zabunom uzme žlicu meda iz posebne zalihe, majka već viče: “Ostavi to! To je ratna rezerva!” Stanari velikih kuća morali su se javljati svojim pazikućama, a radnici i službenici čuvali su straže po tvornicama i uredima. Na krovu “Špada” gdje je tiskara “Oslobođenja” šetali su se jadnici po krovu sa mitraljezima u rukama. Kao u američkim filmovima.

– Protiv koga, od koga?

– A, to nitko nije znao. Valjda protiv Rusa. Smiješno, sada kad postoje te moderne bombe...Što će japan s puškom?

– I pucali bi?

– Ah, nemojte...Nabili su djevojkama kape na glave, dali mi oružje, a ja znam da nisu u stanju držati u rukama jedan običan prut.

– A što bi bilo kad bi se kao navodni neprijatelji pojavili vlastiti ljudi, braća, Hrvati...Da li bi i onda pucali?

– Mogu vam samo reći to, da danas u Sarajevu nitko ne zna što tko misli. Zato je teško reći tko bi na koga pucao. Nitko se neće prvi usuditi. (Kako danas znamo kako je rat počeo i kako su se stvari odvijale, i tko je bio agresor, treba ga ovdje i spomenuti. Agresor je bila JNA, a JNA je bila u rukama Srba, a Srbi su bili ti koji su od zemalja naroda i narodnosti Jugoslavije htjeli proširiti Veliku Srbiju, mo. Otporaš.)

– Dobro, vi ste muslimanka Hrvatica, i dali ste ikada pomislili da bi se svi trebali javno i bez straha izjašnjavati za onaj narod kojemu pripadate?

– To je jako teško, jer oni koji imaju vlast u rukama znaju da će ovako bolje proći. To su licemjeri...

– Ali oni koji ne misle tako, na primjer Vi?

– Lako je to vama tu govoriti...

Nasmijala se i kao da se time ispričava što je pogodila istinu.

...

Izvor: Otporaš

...

**13-03-2016 16:19#762**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

DESET ZAPOVIJEDI MAJKE HRVATSKE SVIM VJERNIM SINOVIMA I KĆERIMA!

13. Ožujak 2016 // 0 Comments

deset-zapovijedi-majke-hrvatske

VJEKOSLAV KLAIĆ Hrvatska njiva, 1917. I. Govori hrvatski! Bog ti je darovao divni jezik hrvatski, kako ga gotovo više na svijetu nema. On je zvučan i bogat, tako da njime [...]

Ustaška oslobodilačka borba!

12. Ožujak 2016 // 0 Comments

335px-Coat\_of\_arms\_of\_the\_Independent\_State\_of\_Croatia.s vg

Dok je trajala ustaška oslobodilačka borba, nije bilo potrebno voditi duge teoretske rasprave o ustaškim načelima. Cilj je tada bio jedan, sasvim jasan i točno [...]

Sotonizam u Hrvatskoj!

12. Ožujak 2016 // 0 Comments

hrvatsko-obrambeno-c5a1tivo-1\_dvd.original

U pravu je potpuno Stiv Culej. Bare je davao podršku Josipoviću i Račanu, i SDP-u. Zašto? Vrana vrani, šišmiš šišmišu, sokol sa sokolima! Pođimo dalje. [...]

Razgovor s Hrvaticom iz Sarajeva!

12. Ožujak 2016 // 0 Comments

preuzmi (1)

Muslimanka iz Sarajeva posjetila je svoga brata u Njemačkoj. Donijela mu dašak domovine, nade, ali i srdžbe. Preko noći našla se u drugom svijetu, u kojem se ne govori [...]

**13-03-2016 20:34#763**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

Iz Otporaševe Torbe, piše Zvonimir Došen iz Hamiltona-a, Canada

Sun 3/13/2016 3:55 PM

<http://kamenjar.com/dalmatinski-proleter-i-1-dio/>

DALMATINSKI "PROLETERI" (1. DIO) | Kamenjar

kamenjar.com

Prilikom jedne moje posjete Domovini jedan moj rođak dao mi je knjigu koju je za vrime pretrage našao u raketnoj bazi JNA "Panos" na Velebitu. Naime, odmah na početku agresije na Hrvatsku u jesen 1991., moji rođaci iz Gospića i Lukova Šugarja naoružani većinom lovačkim oružjem uspjeli su se na Velebit i posadi baze, od ...

**15-03-2016 01:24#764**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

## **HRVATSKA I USTAŠTVO**

Bog! dragi moj Franjo,  
Prilažem ti link gdje možeš pronaći mnoge opise koje sam bio stavio na ovu temu "**Hrvatska i Ustaštvo**" na portalu javno.com od početka 2009. pa dak se u travnju 2010. godine forum nije ukinuo. Tu sam imao 168 različitih tema na ovoj stranici. Ima mnogo komentara koji su jako zanimljivi, jer čitatelji su komentirali na moje opise O Poglavniku, Ustašama, ratu NDH itd. Malo prije ovo pronađoh i sjeti se da sam neke stvari tu na ove stranice portala uzdanica forum free bio prenio, ali ne znam točno koliko i koje. Pošto je to u "Arhiva" pregledaj, možda pronađeš nešto za je zanimljivo. Koristi što god je zanimljivo. Sada ću i ja to pregledati, a što me najviše zanima jest nekih 15 ili 16 generala Luburić opisa u nastavcima "Prigodom smrti Vladka Mačeka". Tu ima mnogo stvari o radu na Janka Pusti o kojem je on tu pisao. Također sam tu stavio sve nastavke iz novine Nova Hrvatska iz Londona koju je uređiva Jakša Kušan, a pisao je u tridesetak nastavaka "**SAKRIVENA STRANA BUGOJSNSKE AKCIJE**". Klikni na priloženi link.  
Iskrene pozdrave.

Bog! Mile Boban, Otporaš.

From: Annie Boban <froate@hotmail.com>  
Sent: Monday, March 14, 2016 10:10 PM  
To: Annie Boban  
Subject: Hrvatska i Ustaštvo

Ova stranica "Hrvatska i Ustaštvo" više ne postoji. Ja sam tu stranicu otvorio na bivšem portalu javno.com, koji je ukinut u nju 2010. godine.

HRVATSKA I USTAŠTVO - Forum  
uzdanica.forums-free.com/hrvatska-i-ustastvo-t13.html

Translate this page

Oct 18, 2012 - 20 posts - 1 author

Prenosim ovdje - a ne po redu kako je bilo pisano u originalu - što sam prije više od tri godine pisao na mojoj osobnoj stranici HRVATSKA I ...

**16-03-2016 00:37#765**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

## **KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA**

Annie Boban <froate@hotmail.com>; Tue 3/15/2016 10:10 PM

Evo link:

<http://kamenjar.com/krizni-put-pogla...-ante-pavelica>

## **KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA**

### **POGLAVNIKOV ODLAZAK IZ ARGENTINE 1957.**

(Donosim ovdje iz Jubilarnog Izdanja "USTAŠA" 1941 - 1971., br. 1 -71, prigodom trideset-godišnjice Uspostave Nezavisne Države Hrvatske, opis o atentatu na Poglavnika i njegov odlazak iz Argentine za Španjolsku. Opis koliko god je zanimljiv, još više su današnjem hrvatskom naraštaju nepoznati detalji iz ovog opisa. Samo šteta da nema imena autora ovog opisa i imena osoba o kojima se ovdje govori. Nadati se je da će netko popuniti prazninu ovog opisa. M.B.Otporaš.)

## **KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DR. ANTE PAVELIĆA**

### **POGLAVNIK SMETA NEPRIJATELJA**

Baš 10 travnja 1957. izabrao je neprijatelj hrvatskog naroda, da kukavički puca u noći, u tami iz busije, u leđa na vladara hrvatskog naroda Dr. Antu Pavelića u Palomaru u blizini njegova stana.

Kada su neprijatelji, srbokomunisti spremali ovaj plan, spremali su ga na jednoj široj osnovi. Predvidjeli su više mogućnosti, kako da se dočepaju onog, koji im najviše smeta. Ako ne uspije jedan plan, uspjeti će drugi. Stavili su u pokret ogromna novčana sredstva. Brojan ljudski aparat, svjesne i nesvjesne agente svoje razgranate uhodarske službe, sa ciljem, da bi djelo zločina bilo izvedeno točno po predviđenom planu.

Da, izabrali su baš 10 travnja, jer znaju vrlo dobro, kad pucaju u Poglavnika Antu Pavelića, pucaju ne samo u njegovo fizičko tijelo, nego i na njegovo dugogodišnje političko djelovanje, naučavanje na njegov rad, na ponovno uskrsnuće Nezavisne Države Hrvatske, pucaju na cijeli hrvatski narod, koji je skupa sa njim oduševljeno i jednoglasno, složno kao jedan podupro njegovo djelo - osnutak Nezavisne Države Hrvatske.

Ne samo, da su organizirali gnjusni atentat, nego su u slučaju neuspjeha atentata istovremeno zatražili od argentinske vlade izručenje Poglavnika i to kao običnog zločinca. Pobrinuli se, da je skoro cijeli argentinski tisak navalio kao bujica sa izmišljenim i unaprijed pripremljenim i ne istinskih člancima protiv dr. A. Paveliću, i hrvatskog naroda i to samo zato, što je dr. A. Pavelić i hrvatski narod bio dorastao situaciji i znao, da drugi svjetski rat iskoristi u svoju korist, strese okove ropstva srpske tiranije i Proglasi Nezavisnu Državu Hrvatsku.

## **PROVIDNOST BOŽIJA ČUVA POGLAVNIKOV ODLAZAK**

U jutro rano, dne 18. travnja 1957. još sa otvorenim ranama Poglavnik dr. Ante Pavelić u pratnji svoga osobnog liječnika i dvojice najintimnijih suradnika ukrcao se je u samovoz i otišao iz svoga stana u Palomaru u nepoznatom pravcu. Oputovao u nepoznatom pravcu za sve svoje štovatelje i obožavatelje, koji su ga dnevno posjećivali, da mu izraze bol svoje duše nad još toplim ranama, koje mu je neprijatelj zadao; (U tri knjige Pere Zlatara: **META POGLAVNIK - ŽIV ILI MRTAV**, Zagreb 2010., može se naći, ako je vjerovati, da je na Poglavnika pucao neki Crnogorac imenom **Blagoje Jovović**, mo, Otporaš) da mu izraze svoju vjernost i odanost; da mu čestitaju na hrabrom i junačkom držanju i da zahvale Bogu na neuspjehu mučnog neprijateljskog napadaja.

Izgubio se, zameo potpuno trag svim neprijateljima i onima, koji su ga htjeli ako ne već mrtva, a ono živa pronaći, ugrabiti i predati sudu i jugo-komunističkim vlastima na mučenje i smrt. Oputovao je tiho i tajanstveno u zadnji čas. Par sati kasnije već je kuća u Palomaru bila "osigurana", da se Poglavniku ne bi tobože što dogodilo. Samo malo zakašnjenja i predomišljanja već bi bilo katastrofalno, jer bi Poglavnik bio uhićen i onako ranjen odveden. No, Bog nije tako htio. On ga je čuvao, kao da mu je govorio: "Žurno, žurno, skloni se, moja ruka bdije nad tobom. Čuvao i štito sam

te kroz toliko godina, tvoje nad-čovječanske borbe i požrtvovanosti za tvoj mukotrpan hrvatski narod, štito sam Te i čuvao već od tolikih opasnosti, pa i ovog puta moja ruka lebdi nad Tobom".

Samovoz započinje svoj put u nepoznato. Četvorica putnika, mirni i hladni, svjesni teškog pothvata, malo ili ništa razgovaraju, jer ne žele, da upravljač samovoza sazna o čemu se radi. Saopćava se upravljaču samo u glavnim linijama kamo treba voziti. Nakon izvjesnog prevaljenog puta promijenili smo samovoz i uzeli drugi s namjerom, da se upravljaču samovoza spriječi upoznavanje cijele rute putovanja do konačnog boravišta.

Dan prije namjeravanog putovanja jedan veliki prijatelj i štovatelj Poglavnika bio je toliko dobar i odvažan, on i njegova cijela obitelj, da je svoju kuću stavio na raspolaganje svom vladaru i njegovu liječniku, ne prezajući pred ničim. (Interesantno da beogradski Bilic u svojim nastavcima: **Atentat na Poglavnika**, spominje da je Poglavnik napustio Buenos Aires u tajnosti svojih najužih suradnika, dok časopis Ustaša ovdje piše da su napustili Buenos Aires 18 travnja. Blic, koristeći se knjigama Pere Zlatara **META POGlavNIK - ŽIV ILI MRTAV**, piše da su Poglavnika pratili na putu za Čile njegov osobni liječnik dr. Milivoj Marušić i dva Poglavnikova vjerna "tjelohranitelja" imenom **Ivan i Jure**. Dok ovo prepisujem iz časopisa Ustaša, pred sobom imam Pere Zlatara tri spomenute knjige koje pregledavam i nehotice se sam pitam: Dali se je Pere Zlatar služio ovim časopisom Ustaša br. 1, 1971. i iz njega crpio izvore koji se mogu naći u spomenutim knjigama, to ne znam. Sve što znam je to da ima dosta sličnosti u ovim opisima. Mo, Otporaš) kada sam bio na pola puta, pozvao sam telefonom tog prijatelja, da dođe sa samovozom pred svoje drage i mile goste, pred svog Poglavnika, pa neka ih on sam vozi svojoj kući onim putem, kojim on smatra, da je najbolje i najsigurnije.

On je taj telefonski zov još od ranog jutra sa zebnjom očekivao. Žurno je sa samovozom stigao do nas, gdje smo ga mi, mirno se okrepljujući, dočekali. Nakon kraćeg razgovora i opraštanja njegovi se gosti ukrcali s njime u samovoz i nastavili preostali dio puta. Sretno i zdravo stigli su k njegovoj kući, utočište i sklonište našeg dragog Suverena.

Za vrijeme tajnovitog boravka u kući svog prijatelja od 18 travnja do 16 srpnja 1957. (a beogradski Blic spominje da su napustili Čile "sredinom jula", mo, Otporaš) bio je s njime 49 dana i njegov osobni liječnik (prema beogradskom Blicu to je bio dr. Milivoj Marušić, mo) sve dok rane nisu potpuno zacijelile. On je s njime proživljavao teške i bolne dane do njegovog ozdravljenja. Prema pričanju liječnika Poglavnik je bio uvijek vedar i miran, spreman na najteže žrtve.

Nekoliko dana nakon dolaska šalje ga Poglavnik sa jednim žurnim, važnim pismom predsjedniku Doma D.D., u Salti 1241. Liječnik dolazi i predaje pismo predsjedniku, ali ga ovaj više ne pušta da se vrati Poglavniku, nego ga mijenjajući samovoze vozi na suprotnu stranu Poglavnikovog boravišta i smještava ga kod drugog vjernog i dobrog Poglavnikovog prijatelja. Ovu mjeru opreza upotrijebio je predsjednik Doma (Inž. Asančajić je tada bio predsjednik Domobrana a u isto vrijeme i predsjednik Hrvatskog Doma u Buenos Airesu, mo. Otporaš.) u sporazumu sa obitelji Poglavnika samo u cilju, da se ne uđe u trag boravištu Poglavnika, usprkos opasnosti, koja može nastati uslijed otvorenih rana. Nakon 8 dana liječnik je opet na vrlo oprezan način povraćen Poglavniku, jer su se rane počele gnojiti i postajala je opasnost komplikacije.

Možemo si zamisliti što je od časa odlaska liječnika, pa do časa ponovnog njegova povratka pretrpio Poglavnik. Prvo zato što nije znao što se je dogodilo sa liječnikom, a drugo jer je osjetio, da se stanje rana pogoršava. Zatim u kakvim je brigama bio i sam liječnik, koji je duboko osjećao odgovornost za zdravlje Poglavnika. Konačno: koliko je pretrpjela obitelj Poglavnika i njegovi najuži suradnici, koji su sa svim tim upravljali i bili najodgovorniji pred Bogom i narodom, ako se što Poglavniku dogodi. Nakon kraće liječničke njege stanje rana počelo se brzo popravljati i Poglavnik je opet nastavio svojim neumornim radom.

**POGLAVNIK ODLUČIO NAPUSTITI ARGENTINU**

Napetost još ne prestaje, niti je u izgledu, da će se što u tom pravcu promijeniti. Poglavnik u dogovoru sa obitelji odlučio napustiti Argentinu i smjestiti se u bilo koju južnoameričku državu, te odatle opet prema prilikama vidjeti šta će se dalje poduzeti. ([Evo jedan mali izvadak iz pisma generala Luburića Danijelu Joliću u Toronto dana 21.XI,1955., mo.](#))

"...P.s. 1.) Savezno s proglašom u pogledu intervencija, treba u glavnom sve bazirati na osobi Poglavnika, jer novine i radio javljaju, da policija traži Poglavnika. Za nas je neshvatljivo, da se jednog istaknutog svjetskog protukomunističkog borca, prijatelja argentinskog naroda traži na ovaj način, a na osnovu intriga neprijatelja, srbokomunista i političkih neprijatelja i protivnika. Mislimo stoga, da se pitanje Poglavnika pretresa s obzirom, koji zaslužuje kao prokomunistički borac i kao borac za slobodu svoga naroda i Poglavar Države Hrvatske. Čak su i neke španjolske novine donijele vijesti, koje nam jako mnogo škode, jer dovode osobu hrvatskog Poglavara u vezu s stvarima, s kojima nema nikakve veze. Apelirati na argentinsko domoljublje i ljubav za slobodu, za koju se je narod i ovog puta digao s oružjem u ruci, kao i mnogo puta u prošlosti. Dakle usmjeriti u tom pravcu naše apele, koji neće škoditi, jer će dokazati novim argentinskim vlastima, da iza Poglavnika stoji ne samo kolonija u Argentini nego i ogromna većina hrvatske emigracije u slobodnom svijetu, kao i čitavi naš narod. Mi ne možemo reći, dali je Poglavnik izišao iz Argentine, niti dali to misli učiniti. Treba dakle braniti njegove pozicije tamo, već i radi rehabilitacije javne i potpune, budući da je kampanja naškodila interesima naše oslobodilačke borbe ...") ([Sva šteta da se ovo pismo ne nalazi u knjizi "Pisma Vjekoslava Maksa Luburića", mo. Otporaš](#))

(Što bih ovoga puta zamolio zainteresirane o ovoj temi Poglavnikova odlaska ili bijega iz Argentine, da pregledaju PISMA MAKSA LUBURIĆA na portalu: uzdanica forum frees. Tu sam ja iznio nekoliko stotina pisama Maksa Luburića. Najzanimljivije je - što se ove teme tiče - pismo kojeg je general pisao Danijelu Joliću u Toronto 7.XI.1955: VRLO TAJNO I POVJERLJIVO. Na vrh pisma olovkom napisano: Kada pročitaš, odmah spali. Ovo pismo se nalazi u knjizi "PISMA VEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na strani: 72, 73, 74, 75, 76 I 77. Otporaš.)

Odluka je pala, treba pristupiti k djelu! Kamo, kuda, kako, na koji način? S kakovim prijevoznim sredstvom, kojim i kakvim putničkim izvažanjem? Gdje je manja opasnost, a čim veća sigurnost, na kojem mjestu jedne, ili druge sjedinjene države? - Puno i puno čimbenika igralo je tu veliku ulogu, koje je sve trebalo uzeti u obzir, dobro i dobro odvagnuti i prosuditi, te konačno stvoriti čvrstu odluku. Svaka, pa i mala neopreznost, propust i nepredvidljivost mogla bi donijeti katastrofalne i nepopravljive posljedice.

Jedva je ovaj prvi pothvat sretno svršio već je trebalo misliti i pristupiti drugom. Ovaj zahtjeva mnogo više opreza, mudrosti i razboritosti i promišljenoga rada. Treba sretno i neprimjetno preći argentinsku granicu, sretno i zdravo stići na teritorij susjedne države. Ne biti otkriven, prepoznat, zaustavljen, i uhićen te konačno izručen.

Prošlo je mnogo neprospavanih noći i napetosti živaca, dok su se pohvatali svi konci u ruke, dok se je sve smislilo, uredilo i pripravilo, dok se je moglo reći: imamo sve spremno i uređeno, da možemo bar sa relativnom sigurnošću riječi Tati: "Sve smo Ti osigurali, i spremili, možeš mirno putovati." To je bio uistinu veliki pothvat, to je bilo herojsko djelo svih onih, koji su u tom poslu sudjelovali. Hrvatski narod biti će im za uvijek zahvalan, i tu uslugu ne može im se nikakvim novčanim sredstvima naplatiti.

Kada su sve sigurnosne i tehničke pripreme bile gotove, zadnji dan prije odlaska, 15 srpnja, spremili smo Poglavniku nešto toplog rublja, odjeće, obuće i pokrivač, da na tom dalekom putu vozeći se samovozom može podnijeti tu polarnu oštru zimu.



Sa jednim rodoljubom u Čile-u bilo je već unaprijed utvrđeno, gdje ga ima dočekati, vrijeme odlaska i dolaska, kao i način kako treba javiti kada tajanstveni putnik sretno stigne na odredište. Bilo je sve spremno i uređeno, treba samo putovati i što je najteže, oprostiti se s našim Poglavnikom.

### **POGLAVNIK NAS OSTAVLJA, ON PUTUJE.**

U jutro dne 16 srpnja u 9 sati uputio sam se na Avdu. General Paz, da na jednom ugovorenom mjestu dočekam samovoz, koji će voziti Poglavara države, dr. Antu Pavelića iz njegovog tajnog i skromnog boravišta na daleki put iz velikog Buenos Airesa na Južni pol u Rio Gallegos u ukupnoj daljini od oko 8.000 km. (Gledao sam na karti preko interneta i dobio tu udaljenost od nekih 2.500 km. južno od glavnog grada Argentine Buenos Airesa, mo) Čekam samovoz i razne misli mi dolaze u glavu, prolaze i redaju se filmskom brzinom. Poglavnik mora ići žurno, vrlo žurno, otići iz svojeg skromnog, ali već ugodnog skrovišta. Poglavnik se mora možda zauvijek rastati od svoje mile i drage obitelji, svoje žene i djece, svoje unučadi, koju je toliko volio. Poglavnik mora ostaviti sve svoje organizacije, svoje Ustaše, Domobrane i borce u Buenos Airesu, cijelom svijetu i domovini Hrvatskoj. Poglavnika moram baš ja, nitko drugi, uzeti, istrgnuti, iz do sada sigurna gnijezda i smjestiti ga u samovoz; pustiti ga, da prevali toliko put u zimi, hladnoći, da se vozi toliko sati i dana nezaštićen i neobranjen od svih nepredviđenih mogućnosti, koje se mogu na putu dogoditi ..., (Šteta da se za sada ne zna tko je po imenu i prezimenu bio taj Hrvat koji ovo opisuje i koji je u "samovozu" vozio Poglavnika! Beogradski portal Blic o tome piše da su uz Poglavnika bila njegova dva vjerna prijatelja, po imenu **Ivan i Jure**, koji su uz njega bili dok je ležao ranjen u sirijskoj i Libanskoj bolnici u Buenos Airesu, poslije atentata na njega 10 Travnja 1957., mo)

Konačno Poglavnik se mora ukrcati u avion u Rio Gallegos, preći sretno sve preglede, straže, sretno putovati i sretno stići u Punta Arenas, pograničnu postaju Chile-a. Nisam se mogao oteti ovim mislima, koje su me stalno opsjedale i mučile, jer sam strepio, kako će biti svršetak.

Oko 9 sati dojuri strašnom brzinom jedan samovoz, zakoči sve kočnice u mojoj blizini, dižući prašinu i klizajući se, zaustavi se preda mnom i prenu me temeljito iz mojih misli. Upravljač samovoza visoki, jaki, atletski razvijen čovjek, a prati ga jedan omanji plavi mladić, kojeg sam odmah prepoznao. Obadva ozbiljna, ali sa malim podsmjehom, valja da zato što su me prekinuli u mislima. Odmah otvaraju vrata samovoza, ja ulazim i sjedam, a oni me mole, da dajem pravac kuda treba ići. Nastavljamo vožnju. Upravljač samovoza daje glas, jurimo strelovitom brzinom. Vidi se da je upravljač siguran u sebe i u svoj volan. Brzina veća od 100 km na sat, a okuke sječe, kao da upravlja avionom na Istočnom bojištu. Pomišljam, da je samovoz u kojem će putovati Poglavnik u sigurnim i prokušanim rukama.

Stigosmo željnom cilju. Ostavio sam ih iza kuća 300 metara daleko od boravišta dičnog Poglavnika i umolio ih, da me pričekaju, dok se vratim. Uputio sam se do Poglavnika, koji me je već spreman čekao. Nakon kraćeg razgovora, opraštanja i zahvaljivanja prijatelju i njegovoj ženi i djeci, uputili smo se do samovoza, koji je već nestrpljivo čekao.

### **ZADNJI MOJ ZAGRLJAJ SA POGLAVNIKOM.**

Žurno se ukrcasmo u samovoz i započinjemo dugi i naporni put, kojega treba prevaliti. Nakon izvjesnog djela prevaljenog puta, moram se rastati od onog čovjeka, kojeg već 3 mjeseca vjerno i brižno čuvam u tajnosti, moram se rastati od našeg dičnog i hrabrog vladara, od div čovjeka i mučenika hrvatskog naroda i prepustiti ga drugom. No utješno je, u sigurnim je snažnim rukama upravljača i vlasnika samovoza, prijatelja Poglavnika i hrvatskog naroda. (Možda je pisac ovih redaka jedan od onih Poglavnikovih vjernih prijatelja koji su ga čuvali dok je bio u sirijskoj i Libanskoj bolnici poslije atentata na njega, **Ivan ili Jure**, kako je to pisalo u beogradskom portalu Blic., mo. Otporaš.)

Naš posljednji rastanak bio je vrlo kratak. Jedan časak u samovozu, ali tim bolniji i teži, da je razdirao i najjače srce. Zagrlili smo se i izljubili. Sa suznim očima i jecavim glasom zaželio sam mu sretan, sretan put, da ga dragi Bog čuva i prati sve do sretnog iskrcavanja na teritoriju Chile-a. Kada je po mojem izlasku samovoz pojurio naprijed, mahao sam rukom pozdravljajući ih i učinivši znak križa prema samovozu, prekrizio se i sam zaželjeti, da ih dragi Bog čuva i sveti znak Križa prati na cijelom ovom trnovitom putu. Učinio sam ovo gotovo instiktivno pod dojmom sjećanja na moje djetinjstvo, kada bi moj otac, prije nego što je s kolima krenuo na put, uvijek je stao pred konje, skinuo šešir, sa kandžijom na zemlji načinio znak križa, prekrizio se i tek onda sjeo na kola i otišao na put. (Ne znam tko je pisac ovog opisa, ali ova zadnja rečenica kako mu se je otac prekrstio pred konjima prije nego bi pošao na put, odgovara istini, jer je i moj otac Petar Boban Gabrić činio isto tako. Bio sam svjedokom toga čina mnogo puta i svakog puta kada bih sa ocem išao negdje s kolima, moj bi se otac pred konjima prekrstio na sve četiri strane svijeta, u znak da ga sve četiri strane svijeta čuvaju. Mo. Otporaš.) Samovoz je sve brže i brže odmicao, dok nije nestao iz vida, praćen blagoslovom Božijim.

### **NADČOVJEČANSKI NAPOR POGLAVNIKA - PUT OD BUENOS AIRESA DO RIO GALLEGOS**

Od Buenos Airesa do Rio Colorado put je bio prevaljen bez prekida. Ondje se je prespavalo u nekom malom hotelu. U jutro put se nastavlja. Prijelaz kroz San Antonio u luku Madrin i upućuje se pravcem Comodoro Rivadavia, prelaze paralelu 42, gdje straža i carinici obavljaju pregled putnika kao na nekoj pograničnoj postaji. Pregled je izvršen bez ikakve sumnje i putnici nastavljaju put, te stižu u Comodoro Rivadavia, gdje prespavaju noć. Iz Comodoro Rivadavia kreću u Rio Gallegos, ne prekidajući vožnju, a prelazeći luku San Julian i Piedra Buena. Na tom velikom putu vrlo malo su se zaustavljali, tek toliko da se malo ugriju i okrijepe, jer je trebalo na vrijeme stići na odredište.

Dana 22 srpnja 1957. stigli su sretno i zdravo u Rio Gallegos, a dne 23 srpnja, upravljač i vlasnik samovoza odvezao je Poglavnika na uzletište, gdje se je ukrcao na avion i istog dana odletio u Punta Arenas. Tamo je stigao 24. srpnja, gdje ga je dočekaio hrvatski rodoljub i odatle su zajedno avionom prosljedili u Santiago de Chile. Osovina samovoza pukla je baš na uzletištu. Dragi Bog je valjda tako htio i želio, da osovina samovoza izdrži sve dok Poglavnik stigne na uzletište, i da time hrabri upravljač izvrši svoj zadatak onako, kako ga je po planu zamislio i predvidio.

### **RADOSTNA VIEST: POGLAVNIK SRETNO STIGAO**

Dana 25 srpnja stiže iz Punta Arenas šifrirani brzozjav, da je Poglavnik sretno stigao. Svima, koji smo bili upoznati sa ovim pothvatom, a osobito obitelji Poglavnika dani od 16. do 25 srpnja su strahovito dugi, dok su sa strahom i zebnjom očekivali onaj radosni čas, kad će naš Poglavnik sretno prekoračiti granicu. Veselili smo se i čestitali jedan drugome na uspjehu ovog teškog pothvata.

(Želio bih znati postotak Hrvata koji su znali ili znaju za ovu Poglavnikovu Odisejadu. Možda se to neće nikada znati, ali za sigurno će se znati jedna stvar, a ta je da je Poglavnik dr. Ante Pavelić bio prvi Poglavar Hrvatske Države poslije 839 godina, i kao takvog povijest će ga zapisati i opisati. Usput, želim ovog puta reći, da sam u emigraciji skoro šest desetljeća i da su mi mnoge ako ne i sve hrvatske novine, časopisi i knjige poznate u emigraciji. Teško je bilo te novine izdavati, i u mnogim slučajevima su to ljudi iz vlastitog džepa plaćali, pred crkvama, utakmicama, zabavama prodavali. Često puta bi dobilo odgovor: pretplaćen sam, dobio sam, kupio sam neki dan i sto drugih izgovora. Ja sam ovaj časopis "USTAŠA" kupio od vrlo rodoljubnog i požrtvovanog Hrvata Mate Šabića, od Imotskog, od osmero djece, za proslavu Desetog Travnja 1971. godine u San Jose, California. Platilo sam ga 5 dollara a tjedno zarađivao 70/80 dollara. Mate nudi jednog Hrvata da kupi časopis, a ovaj se izmotava da je već kupio od tog i tog na kojeg upire prstom. Ovaj opis je napisao vjerojatno očevidac ove Poglavnikove Odiseje. On danas nije među živima, ali svakako da će se netko nekada ozbiljno pozabaviti ovim opisom poradi povijesne važnosti. Dok ovo prepisujem uz mene je zemljovidna karta i jedan velik okrugli globus kojeg vrtim okolo i tražim ta mjesta kuda je

Poglavnik Prolazio. Sve sam ih pronašao i u mojim mislima izmaštao taj Poglavnikov put. Mile Boban, Otporaš.)

### **BORAVAK U CHILE-U**

Poglavnik je boravio u Santiagu de Chile od 24. srpnja do 27. studenog 1957. Bio je smješten kod hrvatskog rodoljuba, gdje se je vrlo dobro osjećao. Uslijed nastalih političkih prilika, u toj zemlji, morao je pomišljati da ponovno promjeni boravak.

### **PUTOVANJE U MADRID**

Kada je Poglavnik uvidio, da boravak u Chile-u ne pruža dovoljno sigurnosti, odlučio je otputovati u Madrid. Priprema za ovaj preoceanski put zahtijevala je mnogo posla, mnogo razgovora i sporazumijevanja, dok je konačno uređeno onako kako se željelo.

Dana 27. studenoga ukrcao se je Poglavnik u pratnji jednog svog borca u avion i dana 29. studenoga stigao je u Madrid. (U **PISMIMA MAKSA LUBURICA** piše da je on, Maks Luburić, Padre Miguel Oltra Hernandez (1911-1982) i Evanđelist Dr. Ivan Šarić sve bili pripremili za Poglavnikov dolazak u Španjolsku. Kako je u to vrijeme bila jedna velika politička trzavica između Maksa Luburića i Poglavnikove obitelji, sve je došlo do zastoja, tako da Maks Luburić i Padre Mihuel Oltra uopće nisu znali gdje i kada je Poglavnik stupio na tlo Španjolske. Mo) Ovdje ga je dočekao Nadbiskup Ivan Šarić.

Odmah je pisao po milostivu gospođu, koja se je na brzu ruku spremila i 11. prosinca 1957. otputovala sa parobrodom k njemu, da mu bude u pomoći. Putovanje mil. gospođe bilo je držano u najvećoj tajnosti, tako da se nije mogla s nikim oprostiti. Na ispraćaju u luci bili su samo tri osobe, koji su joj zaželjele sretan put i skori sastanak s našim Poglavnikom. Poglavnik je želio da i kćerka Višnja dođe k njemu, jer ju je trebao za razne važne poslove. Ona je otputovala dana 3. listopada 1958. sa parobrodom, ispraćena prijateljima i znancima.

### **SUPRUGA I KĆERKA UVIEK S POGLAVNIKOM**

Preko dvije godine tihog boravka Poglavnika u Madridu, bile su dvije godine ogromnog i neumornog rada za svoj hrvatski narod i njegovo oslobođenje. U tom ogromnom radnom radu nije imao kraj sebe nikoga, nego samo svoju vele vrijednu, marljivu i razboritu suprugu, svoju milu i energičnu kćerku Višnju, koju je nada sve volio. Njih dvoje, najvjerniji njegovi pratioci uvijek samo s njim i uz njega. One su ga čuvale, pratile, i sakrivala po austrijskim samostanima. One ga prate i u Argentinu. Uvijek su s njim dijelile dobro i zlo, sreću i nesreću, progon i zaštitu. One su poslije atentata u Palomaru (kako navodi beogradski portal Blic da je na Poglavnika pucao **Crnogorac Blagoje Jojović, mo**) bdjele nad njegovim životom, putovale sate i sate po noći, po kiši i oluji samo da ih nitko ne vidi, da se ne otkrije boravište Tate. One su sudjelovale u najdelikatnijim pothvatima.

Kroz dvije godine rada u Madridu one su ga pomagale u teškom narodnom poslu. Trpjele su s njime njegove bolove, koji su iz dana u dan bili nepodnošljivi, one su mu bile utjeha. Bile su jedine one na koje se je mogao obratiti u najkritičnijim danima svoje bolesti. Milostiva gospođa bdila je nad njim cijele dane u bolnici, a gđica Višnja cijele noći i tako je prošao u bolnici mjesec i pol bez odmora i spavanja. Uvijek su bile sa njim i uz njega, čuvale ga, pomagale i dvorile ga do njegovog zadnjeg časa.

Gđica Višnja bila je prisutna kada je ujutro, u 3 sata 55 min. dana 28 prosinca ispustio svoju plemenitu dušu i zaklopio za uvijek svoje blage oči. Te dvije žene su mučenicice i patnice kroz cijeli svoj život bile su žene heroji i junakinje. Nisu nikada pred ničim prezale, niti imala straha od koga, kada se je radilo o zaštiti i časti dragoga Tate, našeg dičnog Poglavnika i o obrani prava Hrvatskog naroda. Tim dvjema ženama biti će hrvatski narod za uvijek zahvalan za žrtve, koje su pridonijele kroz svoj život.

## **POSLEDNJA POSTAJA POGLAVNIKOVA KRIŽNOG PUTA**

Dana 28 prosinca 1959. u 3 sata i 55 minuta Poglavnik pada i umire na svom posljednjem, mukotrpnom križnom putu za Hrvatsku i svoj hrvatski narod. Umire od posljedica srbokomunističkog naboja, koje je ostalo (ja bih ovdje opet ponovio, kojeg je, kako piše beogradski portal Blic, ispalio Crnogorac Blagoje Jovović, mo) u njegovom tijelu. Pada i umire i pod teretom kleveta, napadaja, uvreda i izdaja baš onih njegovih suradnika, koji su slatko zobali iz njegovih ruku, i sve ono što jesu, ili misle, da jesu, postali su preko njega, s njim i uz njega. Pada i pod teretom rada i posla za svoj hrvatski narod. Svaki borac, ustaša, domobran, svaki ministar, general ili dužnosnik htio je pisati mu i očekivao je da mu on osobno, baš osobno, odgovori. On je to vrlo rado činio, a osobito svojim borcima nije propustio ni jedno pismo, a da ne odgovori barem s par riječi.

Umro je naš dični Poglavnik. Njega više nema živa u našoj sredini, ali njegov duh lebdi nad nama.

Naš div veliki Poglavnik vječno je s nama!

(Kraj ovog opisa, koji je, uz sve manjkavosti, jedan vrlo važan povijesni izvor. Šteta da se autor opisa nije potpisao. Može se na internetu pronaći sličan opis kojeg je donio Dragutin Pavlina povodom Poglavnikove 42 obljetnice smrti, dakle 2001 godine u Zagrebu, ispod kojeg opisa stoji: 28 prosinca 2001., Zastavnik Ustaške vojnice. To je sve što se zna o ovom opisu. Otporaš.)

**17-03-2016 18:08#766**

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **KOMENTAR NA: KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA**

(Uz privolu gospodina Ive Jolića iz Toronta donosim ovdje njegov komentar, bolje rečeno njegovo sjećanje o atentatu na hrvatskog Poglavara i Poglavnika NDH dra. Ante Pavelića 10 travnja 1957. godine u Buenos Airesu, Argentina. Otporaš.)

Evo dva linka pa neka se čitatelji upoznaju s našom hrvatskom prošlošću:

<http://kamenjar.com/krizni-put-pogla...ante-pavelica/>

PRIVILEGIJ VELIKIH LJUDI - (Povodom 56-te godišnjice ...  
kamenjar.com › Iz Otporaševе torbe

Dec 28, 2015 - PRIVILEGIJ VELIKIH LJUDI. Jednoga dana prije dosta godina, jedan novodošli Hrvat me prozvao "svojim konzulom" i prema običaju, pola u ...

From: John Jolic <johnjolic@hotmail.com>

Sent: Thursday, March 17, 2016 1:10 PM

To: Mile Boban

Subject: RE: KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA

Dragi Otporašu !

Imena ljudi bi se mogla pronaći samo putem ponovnog kontakta sa Hrvatima iz Edmontona.

Vjerujem da su mnogi od tih već umrli, ali ću ja nastojati da pronađem ta imena.

Nema problema da ti to objaviš, jer možda se netko javi od rođaka onih koje sam ja tada susretao !

To su bili doživljaji koji se pamte sa te proslave 10. Travnja u Edmontonu .

poZDrav !

Mislim da bi se imena trebala znati iz ove epopeje o bijegu i spašavanju Poglavnika, jer većina vjerojatno više i nije živa !

xxx

From: [froate@hotmail.com](mailto:froate@hotmail.com)

To: [johnjolic@hotmail.com](mailto:johnjolic@hotmail.com); [froate@hotmail.com](mailto:froate@hotmail.com)

Subject: Re: KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA

Date: Thu, 17 Mar 2016 05:24:26 +0000

**Bog! dragi moj Ivo,**

Ovo što si napisao je vrlo interesantno. Bilo bi još interesantnije kada bi se mogao sjetiti imena dotičnih osoba koje spominješ. Svakako, kada bih se mene pitalo, ja bih ovo stavio pod punim imenom i e-mail adresom kao komentar na moj opis po pitanju "Atentat na Poglavnika". Javi mi dali se slažeš s time.

Bog! i velik poZDrav tebi i Mariji. Mile i Annie.

xxx

From: John Jolic <[johnjolic@hotmail.com](mailto:johnjolic@hotmail.com)>

Sent: Thursday, March 17, 2016 1:00 AM

To: Mile Boban

Subject: RE: KRIŽNI PUT POGLAVNIKA DRA. ANTE PAVELIĆA

xxx

**Dragi moj vrijedni OTPORAŠU !**

Pročitao sam ovo štivo o atentatu na Poglavnika i njegov bijeg iz Argentine preko Perua do Madrida i do smrti u Madridu. Također sam negdje u pismima Maxa Luburića pročitao kako ga je on čekao u Tangeru po njihovom dogovoru, ali je Max izigran, a to znači da je razdor bio golem među njima.

Slušaj dalje o povijesti atentata na Poglavnika! (Istina je da je general u svojim pismima pisao da su on i Patre Oltra sve bili pripremili za Poglavnikov dolazak u Madrid, čak su bili i neke nekretnine založili kod nadležnih vlasti za Poglavnikovu sigurnost. U tu svrhu general je, ne jednom nego dva puta išao u Tanger da dočeka Poglavnika, ali Poglavnika nije bilo. Za nedolazak Poglavnika general najviše okrivljuje Poglavnikovu sredinu i najbližu okolinu. Tanger je lučko pristanište između Maroka i Gibraltarskog tjesnaca. Mo. Otporaš.)

Slučajno sam ja tih godina ( 1958-9 ) došao u kontakt sa jednom židovskom obitelji u Zagrebu koja je po mom mišljenju bila umiješana u progon, a ja mislim i u ubojstvo Poglavnika.?????

Također nisam nikada nigdje ovo pisao o povijesti POGLAVNIKOVE TVRDOGLAVOSTI, koja ga je baš te noći poslije 10. Travnja 1957. koštala ŽIVOTA. Naime ja sam 1980 ili 81 bio glavni govornik na proslavi 10. Travnja u Calgariju, a nedjelju dana kasnije u Edmontonu, gdje su bili

ogranici UJEDINJEH KANADSKIH HRVATA. Na tim proslavama je bilo veličanstveno, te sam susreo naše emigrante baš domaće ljude "USTAŠE " koje su zbog nezadovoljstva i slabog života i drugih okolnosti došli iz Argentine u Kanadu i naselili se u Edmontonu.

Jedan od njih mi je ispričao sve o TOJ PROSLAVI 10.TRAVNJA 1957,a on je bio OSOBNI TJELOHRANITELJ POGlavNIKA. KADA JE POGlavNIK POSLIJE PROSLAVE ( kasno u noći ) NAPUŠTAO OBJEKAT GDJE JE BILA PROSLAVA PRED SVIMA JE POGlavNIK REKAO, BRAĆO NETREBATE ME PRATITI DO KUĆE. JA SE MOGU I SAM BRANITI AKO BUDE POTREBNO (jer je bio naoružan sa pištoljem) i tako ga ta dva Hrvata iz Like nisu partila. Priča ide dalje, kada je Poglavnik ulazio u svoje kućno dvorište i otključavao dvorišna vrata, sa druge strane ulice netko je iz mraka opalio nekoliko metaka na njega I POGODIO GA, Poglavnik je ušao u dvorište uzvratio vatru i napadač je pobjegao. To je istinita priča, a poslije je bilo mnogo tračeva, a ja mislim da nije istina da je baš taj Crnogorac bio atentator.

Taj Židov kojeg sam ja vidio i poznavao njegovu ženu jer smo imali neki biznis, je bio kapetan UDBE I KOS-a star oko 50-55 g. koji se bio odselio- vratio u Izrael, ali se vratio nazad nakon nekoliko godina i bio je u Zagrebu na dužnosti. Njegova žena mi je rekla jednog dana da odlaze u ARGENTINU, A DA ĆE Albert BITI " TRGOVAČKI ATAŠE ""??? Vratili su se negdje početkom 1960 u Zagreb !!! Rekla mi je da Srbi i Hrvati u Argentini trguju međusobno i da sve hrvatske novine koje izlaze u Argentini su kontrolirane po jugoslavenskom konzulatu !!!?

Na bazi toga ja mislim da je BAŠ TAJ BIO GLAVNI ORGANIZATOR I EXZEKUTOR! Kasnije sam ja odselio iz Zagreba i nisam imao prilike istražiti taj slučaj dublje. Tamo negdje 1992 ili 3 sam po povratku u Hrvatsku potražio po tel. imeniku tu obitelj i GOSPOĐU i javila se baš ona. Saznao sam da joj je muž umro. Tražio sam da se nađemo na kaki, htio sam je pitati o tom slučaju. Ona mi je odgovorila " Ja sam sada stara i ne želim više imati bilo kakve razgovore sa mojim starim znancima "!! Vjerojatno da je i ona po starosti također već umrla!! To ti dragi Otporašu znači da su najmanje dvije kontraobavještajne službe likvidirale Poglavnika, kada ga nisu mogle živa dopremiti u Jugoslaviju, onaj! Crnogorac je samo jugo-šala !!!?  
poZDrav!

(To je komentar inženjera Ive Jolića. Ja ovdje neću zalaziti u neke analize događaja kako je došlo do atentata na Poglavnika. Samo ću reći to da tri knjige Pere Zlatara: [META POGlavNIK - ŽIV ILI MRTAV](#), Jutarnji List, Zagreb 2010. također donose verzije da je tu bilo više upletenih služba, posebice zagrebačke Udbe Steve Krajičića i beogradske Udbe. Sve se je to radilo u velikoj tajnosti tako da jedna službe ne zna za drugu. Mo. Otporaš.)

**18-03-2016 16:39#767**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**PISMO MAKSA LUBURIĆA DANI JOLIĆU U TORONTO 21.XI.1955. (1)**

**"BORITE SE DA NAM NE OTRUJU USTAŠIJU"**, kaže Maks Luburić u ovom pismu.

(Ovo pismo se ne nalazi u knjizi ["PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"](#). U ovom pismu general piše o općim tadašnjim hrvatskim pitanjima i daje do znanja da je u Barceloni umro

Poslanik NDH u Španjolskoj Glavni Poslanik Pascal Trullols. Španjolska je bila jedina zemlja na svijetu koja je održavala diplomatske odnose sa hrvatskim narodom preko hrvatskog poslanstva u Barceloni. U gore spomenutoj knjizi u mnogim pismima Maks je o tome pisao, ne toliko ba ističe ime Poslanika NDH Pascal Trullols-a koliko da upozna Hrvate o odvažnosti i plemenitosti Španjolske prema Hrvatima i njihovim opravdanim željama za Hrvatskom Državom. Unatoč međunarodnim pritiscima Frankova Španjolska (nema tog Hrvata, niti ga je bilo prije niti ga ima danas koji bi negativno trepnuo okom na ovu riječ :"**Frankova Španjolska**", ali bi mnogi trepnuli okom ako bi se reklo "**Pavelićeva Hrvatska**". Sve je to odraz neprijateljske promidžbe protiv Poglavnika a preko njega i hrvatskog naroda. Treba se uzeti u obzir da su svi državnici živjeli u odrazu njihova vremena, pa tako i Franco i Pavelić je zadržala Poslavstvo NDH skoro sve do Francove smrti 1975. godine. O tome je general Drinjanin opširno pisao u DRINAMA još za života Poslanika Pascal Trullols-a. Možda bi bilo potrebo za današnja hrvatska pokoljenja to objaviti tako da to ne ostane u sjeni ZABORAVA. Otporaš.)

**general DRINJANIN,**  
Stan, den 21.XI.1955.

### **Dragi Dane!**

Oba Tvoja pisma u redu primih. Mogao bih Ti pisati svaki dan jedan roman i opet bi ostalo isto. Razni Talaje (Koliko mi je poznato u to vrijeme je živio u Torontu jedan Hrvat prezimenom Talaja koji je, navodno, stvarao neredu u Toronskoj zajednici Hrvata, mo.) Markovići, Subašići i slična čeljad upropašćuju krvavu baštinu.

Prilažem ti ovaj okružni list sa molbom, da ga pročitaš i spališ. (Ovaj okružni list od 7.XI.1955. se nalazi u spomenutoj knjizi na stranici 73/77, mo. Otporaš.) Napisan je ali nije razaslat iz stanovitih obzira. Tebi samo za osobnu informaciju. (To je taj okružni list kojeg je general poslao Dani Joliću, a na vrh tog pisma olovkom napisao: "**Samo za Tebe - pročitaj i spali**", mo.)

Trullols je umro! a umirao je odavno i nije bio ni za kakav posao. Tvoj brat je lud i nema ni govora da ice u Titovinu, jer ove vlasti ne daju na silu, a on nije pri svojoj. (Ovdje se radio o bratu Danijela Jolića, Nikoli, koji je u to vrijeme živio u Španjolskoj, obolio a u Hrvatskoj imao je ženu i mislim djecu, pa je htio, tako bolestan, se vratiti u "Titovinu". O tome bi najbolje mogao znati njegov nećak, poznati hrvatski rodoljub u hrvatskoj zajednici u Torontu Ivo Jolić, pa ako ovo slučajno pročita, neka dadne svoj komentar na ovu tome. Mo. Otporaš.) Pa što da se radi?

Skoro ću praviti ustašku obiteljsku sliku, tj. sve trope i to ću ti poslati.

Drago mi je da si me poslušao. Tvoje pismo od 10.X. dokaz je Tvoje političke pameti i stega. Pazi na sebe, jer radio fukara nije vrijedno! a i nama svima bi škodilo. Svi ovdje 100% jednako mislimo, i tako ćemo i nastaviti. Ako vi tamo to ne možete učiniti, a izgleda, da se ne može, a Ti sa bojnikom skupa, pa "preskurac" kako kod nas kažu. Borite se, da nam ne otruju ustašiju, a drug će s vremenom doći. Pokušati sve, a s kim se ne može ama baš ništa, neka ide "u p.m" i kvit.

Kako sin? Što pišu od kuće? (Ovdje se radio o ainu Danijela Jolića Viktoru koji je tražio papire da dođe kod ova Dane u Toronto. O tome najbolje zna njegov brat Ivo Jolić. Mo.) Bojnik je gurao, da se za Božić održi zabava u korist "Drine". Znam da ćeš u tom pravcu pomoći, ali se bojim, da će ono gadovi ometati.

Pozdravi svu braću, svu askeriju (u ovom slučaju riječ "askerija" znači vojsku, mo) sve borce, a Tebe Coli odani Ti Tvoj, Za Poglavnika i Dom Spremni! general Drinjanin.

Nastavlja se.

**22-03-2016 22:43#768**

## **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **USKORO IZLAZI KNJIGA "DNEVNIK JEDNOG UNUKA"**

Recenzije Ivice Mijatovića i Marka Franciškovića...

Čika Mile ...knjiga je gotova, i spremna za tiskanje. Kako ste vi? je li zdravlje bolje? Ja se nadam da ste bolje svim srcem. Radujem se jako što će knjiga uskoro u tisak. Jako mi je drago što imam recenzije od priznatog intelektualca i pisca.

### **Pročitajte! i podijelite mogućim donatorima!**

Iz mog uredničkog pera uskoro u tisku **"DNEVNIK JEDNOG UNUKA"** autora Ivana Dujmića iz Vinkovaca.

Na knjizi su radili: Ivo Mijatović-Ico- urednik

Katarina Saračević mag. prim. obrazovanja

Ivan Saračević prof. povijesti i hrv. jezika

S. Raguž, samostalni umjetnik

Recenzent: Marko Francišković

Knjiga govori o promišljanju Hrvatskog domoljuba, osobnih stavova, iskustava ...knjiga koja je pisana eseističko-publicističkim jezikom, te kao takova i uređena ....

Kao urednik, o knjizi sam napisao slijedeće:

Knjiga „**Dnevnik jednog unuka**“ nastala je kao svojevrsni revolt autora na sustavno marginaliziranje Hrvata kao naroda, te sustavnog pokušaja uništenja svega što u svom predznaku nosi Hrvat.

Netko će reći kako je autor svojim tekstovima pristupio kao ekstremni nacionalista. Međutim, tekstovi u kojima autor na sebi svojstven način prezentira viđenje zatiranja svega što je hrvatsko nisu ništa više nacionalistički od bilo kojeg pripadnika drugog naroda koji sebe naziva domoljubom. Autor ovih tekstova jeste domoljub, istinski veteran Domovinskog rata koji je na svojim „leđima“, osobnim iskustvima, iskusio svu nepravdu poslijeratnih zbivanja, tako da se izuzetno oštro i kritički osvrće na postupanja svih vlada, kako onih od nastanka samostalne države Hrvatske tako i onih koje su uslijedile iza njih bez obzira koji politički predznak nosile ili orijentaciju.

### **Ali što je nacionalizam?**

Nacionalizam je ideologija ili svjetonazor u kojoj je nacionalni identitet presudan za formiranje i opstojnost jedne suverene države. Prema nazoru pristalica nacionalizma, za pripadnike jednog naroda je odnos prema naciji važniji od svakog drugog elementa osobnog ili grupnog identiteta i od svakog drugog odnosa lojalnosti.

Međutim pojam „**nacionalizam**“ se u jeziku koristi kao pozitivan ili negativan kontekst ili smisao.



Gledajući na pozitivan aspekt Ivanova nacionalizma može se osjetiti doista ona istinska, domoljubna crta kojom naglašava kako nitko pred zakonom ne bi trebao biti nedodirljiv makar se radilo o bivšim predsjednicima države Hrvatske ili predsjednicima njenih vlada, odnosno svih političara koji nisu činili ništa dobrog svome narodu već se na užtrb i pod krinkom domoljuba bogatili preko leđa malog, običnog čovjeka, ili vojnika koji je s puškom u ruci branio svetinju, svoju domovinu. Ovakvim viđenjem i prezentiranjem autor nije odstupio, odnosno pristupio ekstremizmu već je naprotiv sve ovo napisano bazirao na tezi kroz patriotizam kakav je općeprihvaćen u društvu još kroz 18 i 19 st. kada se jasno naglasilo da niti kraljevi ili carevi nisu nedodirljivi.

Neupućen čitatelj mogao bi reći kako se ovdje ne radi o pozitivnom nacionalizmu već negativnom ili tzv. šovinizmu samo zato što je autor ove knjige zakopao dublje u povijest svog naroda. Da, autor se osvrnuo i na pojam, te pojavu ustaštva u Nezavisnoj državi Hrvatskoj kao nacionalnom pokretu.

### **Sustavnim istraživanjem, iznošenjem teza, autor ove knjige pokušava oprati ljagu s imena**

#### **Hrvat.**

Zanimljiva je činjenica da kada sam dobio ove materijale u rad, pristupio proučavanju istih te ocjenjujući kvalitetu tekstova, nekih dvadesetak dana iza toga Jakov Sedlar je predstavio svoj drugi film o Jasenovcu u srcu Izraela. Ono o čemu je u svojim tekstovima progovorio Ivan Dujmić, a ne znajući za to, na ekran je postavio Jakov Sedlar. Ako sam se tada i dvoumio oko Ivanovih tekstova, pojava filma je uklonila svaku sumnju, te potvrdila Ivanovu tezu da su se najveći zločini u Jasenovcu dogodili upravo završetkom 2. sv. rata i to u periodu od 1945.god. do 1951.god. i to u vrijeme Komunističke partije i partizana koji su tada za sve ono što se dogodilo okrivili Hrvate, dajući svima predznak Ustaše, te enormno povećavali broj stradalih u samom logoru prikazujući Hrvate genocidnim narodom.

O ovome istom, Ivan progovara o događajima tijekom i poslije Domovinskog rata.

Sama vrijednost Ivanovih tekstova je u tome što su pisani esejističko-publicistički skoro kronološki, te on ne pretendira na davanje svih odgovora, već on postavlja niz pitanja i niz mogućnosti s nakanom da stvori svog idealnog čitatelja. Pišući iz osobnog iskustva, autor na trenutke prelazi iz jedne teme u drugu ali nas kroz tekstove jasno vodi stavljajući nam do znanja kako je sve o čemu piše isprepletano, a opet tako usko povezano jedno s drugim. Pogotovo kada iznosi teorije o zbivanjima pred Domovinski rat, te tijekom i poslije is toga.

Može se reći da je ova knjiga zamišljena kao prikaz niza pitanja o kojima do skoro nitko nije raspravljao ili ako je i raspravljao vješto ih je gurao pod tepih sve pod krinkom domoljublja ili dobrosusjedskih odnosa. Isto tako, ova knjiga ostavlja mogućnost istraživanja bilo povjesničara, bilo državnih institucija koje se bave tim radnjama.

### **Stoga, kada pročitate knjigu, vratite se na ovaj predgovor i ovo pitanje koje ću postaviti ovdje:**

Ima li Hrvat pravo na svoj nacionalizam, ako se zna da je cit; "Hrvatski nacionalizam je obrana hrvatske zajednice i hrvatskih predaja od svih unutarnjih ili vanjskih snaga koje žele tu zajednicu osloboditi ili joj oduzeti njezin poviješću oblikovani značaj. Taj nacionalizam jača kao obrambena kategorija kada postoji veća ugroženost, a slabi kada nema ugroženosti." - Ivo Korsky.

#### **UREDNIK**

Ivo Mijatović – Ico, Gradište.

Recenziju za knjigu napisao je Marko Francišković te ju donosim u cijelosti.....

### **O KNJIZI SU REKLI...MARKO FRANCIŠKOVIĆ**

Već sam naslov Dujmićeve knjige "**Dnevnik jednog unuka**" ukazuje na to da on drži do kontinuiteta i kronologije, kako kroz svoj vlastiti primjer, tako i u smislu ciljeva borbe, hrvatske države i Hrvata općenito. Dujmićeva knjiga je živopisna i osebujna dijagnoza stanja u Hrvatskoj

očima jednog poštenog branitelja. Ona je krik za pravdom koji se poput rijeke širi neočekivanim rukavcima i virovima. A nijedan od njih nije miran niti statičan. Može se slagati ili ne slagati sa njim u pojedinim stvarima, glorifikaciji nekih ljudi ili tumačenju nekih događaja, ali ne može se poreći iskrenost i istinitost njegovog vapaja za Bogom, obitelji i Domovinom. Autor žaluje za slavnom hrvatskom prošlošću, daljom i bližom, kao i njenim herojima poput Zvonka Bušića, Brune Bušića, Blaža Kraljevića i mnogim čija imena ne znamo, dok se istodobno iz njega prolama neslaganje, bijes, ljutnja spram onih koji su uništili hrvatski san o slobodi s početka devedesetih godina. U svojem pripovijedanju on kroz stranice knjige uspijeva čitatelju prenijeti svoje osobne doživljaje pojava u društvu, ali i ono što mnogi danas smatraju pukim svakodnevnim vijestima. Dujmić želi lustraciju, dokumentira da udbaši i komunizam nisu dio prošlosti, problematizira povijesne događaje pa i one koje je opasno preispitivati, objašnjava vrlo slikovito metode SOA-e, konstatira da se policija pretvorila u osobnu gardu tajkuna i da nije na strani naroda, promišlja o imigrantskoj krizi, bez kalkuliranja, hrabro i poimenice govori o stvarima o kojima se još uvijek i sve tiše šapuće, detektira pipke kriminalne hobotnice na svim razinama - od sabora, preko vlade, sudstva, bankarstva, tzv. liječničke struke, medija ... Na koncu zaključuje ispravno:

- Ne, nemamo Hrvatsku. Može se jasno osjetiti njegovo neslaganje, bijes i tuga što je tome tako, naročito kada mora priznati da su Hrvati to i zaslužili jer se mire sa situacijom, prateći tv. programe. Svjestan je on raznih načina specijalnog ratovanja, kojima je cilj stvaranje armije nezainteresiranih i mirnih poslušnika. Svjestan je i masonskih ekspozitura te o njima ne govori kao o apstraktnoj pojavi koja se dešava tamo negdje daleko nego ih smješta u naš sokak, u našu neposrednu blizinu. Cijela je knjiga poziv na buđenje, na djelovanje iz vizure branitelja koji je to nastavio biti i nakon što je oružje utihnulo. Jednom branitelj, uvijek branitelj.

Naročito cijenim njegovu hrabrost u smislu da ne govori samo o vanjskim stvarima, to može svatko, nego govori i o vlastitoj privatnosti, borbi sa okolinom, posljedicama PTSP-a, krahu obitelji, nadanjima, izdajama, očekivanjima i snovima. I upravo kroz tu vrijednost ove knjige, čitatelj, na osnovu njegove priče, koja je ne ušminkana, gola i iskrena, može doživjeti svu golgotu braniteljske populacije općenito. Upravo iz tog razloga treba upozoriti da, zbog u knjizi prisutne naglašene istinitosti u dijagnozi današnje Hrvatske, čitatelj ne ostane pod tim mračnim dojmom misleći da nema izlaza, da nema svjetla koje će odagnati tamu. Istina je takva kakva je, treba se s njim moći suočiti i prihvatiti je, ali to je samo prvi korak, to je početak puta. Nakon toga slijedi nastavak, slijedi daljnje kretanje koje bi trebalo biti sukladno sa primljenom spoznajom. Knjiga "**Dnevnik jednog unuka**" je upravo to, taj početak, to suočavanje se teškom istinom, a čitatelj treba dalje nastaviti.

Naravno, da bi se tako moglo, da se ne bi ostalo u mraku, ušlo u neke depresije ili prihvatilo defetizam, neophodna je vjera u Jednoga Boga i sve treba biti tome podređeno pa tako i Domovina. Jer, niti Hrvatska niti Hrvatsvo nisu sami sebi smisao i nisu ono što je konačno nego može biti dobro i pravo samo ako su u funkciji Oca na nebesima, ako su usuglašeni sa Njegovim zakonima. Sve drugo, svaka druga postavka ovih prioriteta prijati da se pretvori u idolopoklonstvo, a to je štetno i na taj način ne može se protiv ovog zla i njegovih slugu koji su doveli do ovog stanja opisanog u Dujmićevoj knjizi. Uostalom, izreka "Bog i Hrvati" točno tako i postavlja stvari. Bog je na prvom mjestu, a onda iza toga dolazi narod i svaki pojedinac u tom narodu kao čovjek napravljen na sliku Stvoriteljevu.

Također, u ovom današnjem trenutku potpune obezglavljenosti naroda, vladavine izdajnika i tuđinskih slugu, usprkos svega ne treba upasti u to pripremljeno crnilo i tamu nego se samim svojim primjerom, stavom, govorom postaviti kao svjetlo u toj tami. Ne treba naricati i zapomagati nego baš u inat svemu ovome zlu i mraku zapjevati pjesmu u slavu Gospodara i Njegovog svjetla. Prisjetimo se epizode iz rata kad je mala skupina branitelja na Srđu iznad Dubrovnika, kad su bili potpuno nadjačani od strane neprijateljske vojske, većina ranjeni, mnogi izginuli te je realno sve

izgledalo kao da im nema spasa, da je sve izgubljeno. Ali ipak, i u tom najtežem trenutku, kad su se povukli u podrumske prostorije tvrđave na Srđu i kad je neprijatelj bio gore na tvrđavi i bacao bombe niz stepenice prema njima, oni malobrojni koji su preživjeli zapjevali su pjesmu "Zovi, samo zovi". Pjesma se čula gore na vrhu, na terasama tvrđave koju su zauzeli agresori te su poslije ti isti pripadnici agresorskih postrojbi svjedočili kako ih je ta pjesma uzdrmla i zadržala tako da su se nakon artiljerijske paljbe po njima iz par minobacača kojima su branitelji Dubrovnika raspolagali povukli i praktički izgubili dobivenu bitku.

Neka nam to svima bude pouka i primjer, da se ne zaboravi, da se na to još i nadogradi, jer situacija je danas još teža nego te sad već pomalo daleke 91', ali tim više traži se glasnija i odlučnija pjesma koja će nas odvesti u pobjedu.

Marko Francišković

--

<http://hrvatskoobrambenostivo.com/>

**23-03-2016 22:18#769**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **PROGLAS HRVATSKOM NARODU**

"OBRANA", br. 41-42., 1966.

(Tito je zakazao sjednicu svih članova CK SKJ na Brijune za 30 lipnja 1966. godine u Hotelu "Istra". Iako je Ranković prisluškivao sve i svakoga, pa i samog Tita, nije nikako mogao dokučiti i shvatiti da se je i on prisluškivao. Tako je na toj Brijunskoj sjednici bio zatečen, iznenađen i lišen svih državnčkih dužnosti jugoslavenskog monstruoznog režima i krvolok hrvatskog naroda Aleksandar Leka Ranković 1 srpnja 1966. godine. je bio smijenjen i odbačen kao žvakaća guma. O tome dan kasnije, tj. 2. srpnja 1966. godine Vjekoslav Maks Luburić, general Drinjanin donosi u glavnom glasilu HNO "**OBRANI**" br. 41-42., na prvoj stranici Proglas Hrvatskom Narodu. Moglo bi se reći da je baš upravo zbog tog proglašenja dr. Franjo Tuđman bio proganjan, zatvaran, osuđivan i pao u nemilost kod svojih bivših suboraca i članova KPJ. Kasnije je on to javno priznao i piscu ovih redaka da je pohlepno čitao tisak **DRINAPRESS-a**, što znači Maksa Luburića, iako ga imenom nije spomenuo. Otporaš.)

[/COLOR][I]

### **PROGLASHRVATSKOMNARODU**

Posljednji događaji koji su uzdrmlali unutrašnju strukturu umjetne i monstruozne tvorevine Jugoslavije, padom u nemilost poznatog krvnika Aleksandra Rankovića i zapovjednika zloglasne UDBe, Svetoslava Stefanovića kao i destinacija Vječeslava Holjevca zbog podrške koju je pružao mladoj i elitnoj supini naprednih hrvatskih komunista okupljenih oko časopisa "PRAXIS", znaci su sigurnog raspadanja nasilnog režima koji, protiv volje naroda, gospodari Hrvatskom. (Sama generalova riječ "**...zbog podrške koju je pružao mladoj i elitnoj supini naprednih hrvatskih komunista okupljenih oko časopisa "PRAXIS"...**", uvjerala je dra. Tuđmana i druge hrvatske državotvorne komuniste da Maks Luburić nije protiv njih niti njihovih političkih i ideoloških uvjerenja, i pružio im širom otvorena vrata zajedničke hrvatske suradnje ustaških i hrvatsko/partizanskih sinova za ponovnu uspostavu hrvatske Države, što se je i ostvarilo u

## Domovinskom ratu. Mo. Otporaš.)

Neuspjeh nedavno provedene privredne reforme i stalni uzrast cijena životnih artikala, dokaz su više, da je vladajuća beogradska klika, predvođena po hrvatskom izrodu Josipu Brozu Titi (ukoliko je zaista Hrvat kako tvrdi), nakon dvadeset godina uzurpiranja vlasti dovela je na rub propasti sve nacionalne component, koje, poput hrvatskog naroda, protiv svoje volje sastavljaju nakaznu, umjetnu i neprirodnu tvorevinu Jugoslaviju.

Zločini koja je ova razbojnička klika izvršila nad stotinama tisuća Hrvata kao i nad tisućama Srba, Slovenaca, Makedonaca, Crnogoraca i pripadnicima ostalih narodnih manjina koji žive ili su prebivali na području Jugoslavije, ne poznaju premca u modernoj historiji čovječanstva. Rijeke nevine prolivene krvi potekle se uzduž naše domovine Hrvatske (a šta bi general Drinjanin rekao da je on tada znao za sve ove masovne grobnice za koje se danas zna a prije pola stoljeća se za iste nije znalo, mo.) nakon konačnog ustoličenja Tita i njegovih satrapa na vlasti.

Mlade hrvatske generacije, odgojene i rođene pod komunističkim režimom odbijaju i odbacile su isti, vođene idealima slobode i humanizma. Hrvatski komunisti, koji su prihvatili postulate marksističke ideologije iz ideala, svakodnevno sve to više uviđaju da su slijepo oružje u rukama veliko-srpskih imperalista, ugnjetavača ne samo Hrvatske, već i ostalih naroda koji sačinjavaju Jugoslaviju.

Tisuće hrvatskih radnika prisiljeni su tražiti koru kruha za sebe i svoje obitelji u stranome svijetu dok se na njihovim ognjištima šepire novo doseljeni nehrvatski elementi. Prioritet koji se daje izgradnji i podizanju Srbije na uštrb Hrvatske i Slovenije i ostalih komponenata Jugoslavije, uzrok je da su se podigli glasovi prosvjeda i u samoj komunističkoj štampi spomenutih. (Ako netko misli da general Luburić nije znao dobro hrvatski jezik, vara se. On je namjerno, tu i tamo, ubacivao tadašnje riječi "srpsko/hrvatskog jezika, koji je, hoćeš/nećeš, tada bio službeni jezik Jugoslavije, kako ga nebi mladi hrvatski naraštaj, odgajan i Titinim školama, napao da govri i piše "ustaškim rječnikom". Mo. Otporaš.)

Masovno ilegalno napuštanje Jugoslavije, unatoč opasnosti nasilnog vraćanja po zemljama u kojima izbjeglice nastoje dobiti utočište svjedoče, da, unatoč režimske propaganda, beogradske vlastodršci nijesu drug do li nasilni ugnjetavači naroda. Hrvatski studenti, nedavno suđen diljem Hrvatske zbog svojeg rodoljublja i privrženosti narodu kojem pripadaju, podigli su prve stjegove **"HRVATSKE NARODNO OSLOBODILAČKE BORBE"**.

Hrvatski radnici i seljaci u svom pasivnom otporu vlastodršcima, prihvatili su stjegove u zajednici sa činovnicima, intelektualcima i radnim kolektivima kojima se pridružuju i hrvatski komunisti kojima je preča sreća i budućnost vlastite Domovine od lažnih sirenskih poziva na nepostojeće **"bratstvo i jedinstvo"** iz Beograda.

**HRVATSKI NARODNI ODPOR** u ovim odlučnim časovima kroz koje prolazi naša Domovina, obraća se svim Hrvatima bez obzira na njihovu profesiju, vjersko ili stranačko uvjerenje, pozivajući ih na zbijanje red ova i zajednički slog u zbacivanju tuđinskog, nametnutog nam režima.

**HRVATSKI NARODNI ODPOR** priznaje svakom Hrvatu i Hrvatici pravo ispovjedanja bilo kojeg političkog postulate u jednoč oslobođenoj Domovini Hrvatskoj i zbog toga računa sa aktivnom kolaboracijom hrvatskih komunisti. (današnjih hrvatskih antifašista, mo.) Visoki standard života, vjerska i politička sloboda, sloboda mišljenja i neutralnost Hrvatske u sukobima svjetskih blokova, (Taško je i Poglavnik mislio i na osnovu tog ispravnog mišljenja dao je ime **"NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA"**, što bi uistinu ona i bila da su joj to hrvatski neprijatelji dozvolili, i da ju nisu odmah, s oružjem u ruci napalm, a mi Hrvati, vojnici i civili, bili smo prisiljeni se braniti i

rukama i nogama od tog nametnutog hrvatskog neprijatelja, mo. Otporaš.) premise su sa kojima se povodi HRVATSKI NARODNI ODPOR, tumačeći želju većine Hrvatskog Naroda.

Industrijski kombinati kao i fabrička postrojenja treba da uistinu budu vlasništvo hrvatskih radnika, stvaranjem dioničkih poduzeća i davanjem dionica radnicima istih. Hrvatska zemlja mora biti vlasništvo onih, koji ju obrađuju i hrvatskom seljaku potrebno je pružiti svu pomoć kako bi ovaj mogao održati na visini ovu važnu granu privrede.

Hrvatski Narod sa simpatijama promatra nastojanja ostalih naroda koji sačinjavaju Jugoslaviju da dodju do svoje slobode.

**HRVATSKI NARODNI ODPOR** pruža prijateljsku ruku suradnje Slovincima, Makedoncima, Crnogorcima i ostalim narodnim manjinama sa kojima nikada, niti u svojoj prošlosti a niti u sadašnjosti, nije imao sukoba.

**HRVATSKI NARODNI ODPOR OVIM PUTEM SVEČANO IZJAVLJUJE DA NEMA NIŠTA PROTIV SRPSKOG NARODA** koji se, poput Hrvatskog nalazi okovan lancima internacionalnih komunista, želeći mu svaku sreću u njegovoj vlastitoj Državi nakon raspada umjetne tvorevine Jugoslavije. (Za Maksa Luburića nije bilo dvojbe za raspred jugoslavije. Samo se je radilo o vremenu, mo.)

**HRVATSKI NARODNI ODPOR** protivi se bilo kakvoj vrsti ideološkog, klasnog ili vjerskog progona na teretiji buduće **HRVATSKE DRŽAVE**. Hrvatski Narodni Otpor vjerno tumačeći želju hrvatskih masa, imade za jedan od glavnih ciljeva osigurati svakom stanovniku Hrvatske, bio ovaj Hrvat ili ne, slobodu, rad i pravo glass.

HRVATSKA od Istre do Drine će obuhvatiti cijelo naše povijesno i etničko područje. Bosna i Hercegovina i Sandžak su pokrajine Hrvatske, i kao takove moraju pripadati Hrvatskoj. O mogućnostima njihova federativno-autonomnog odnosa sa ostalim djelovima Hrvatske, odlučiti će njihovo stanovništvo, slobodnim glasanjem.

**HRVATSKI SABOR** treba da bude vrhovno tijelo Hrvatske Države u kojemu će onda političke stranke, uključujući hrvatsku komunističku stranku, imati svoju riječ.

### **Hrvatski Narode!**

Koraci pred kojima se nalazi naša Domovina odlučni su ne samo za našu, već i za buduće generacije. Nalazimo se na pragu slobode i potrebno je samo učiniti korak više da se to neće dogoditi.

Hrvatski Oficiri, podoficiri i vojnici, hrvatski mornari i avijatičari, hrvatski milicioneri! Vi koji danas silom prilika služite tuđincu i porobljavaču svog vlastitog naroda, upravite cijevi svog oružja protiv zajedničkog nam neprijatelja.

### **Hrvatski Radnici!**

Sabotirajte proizvodnju, kvarite industrijske strojeve!

### **Hrvatski Komunisti!**

Vi koji ste znali davati živote za političke ideale budite spremni položiti iste za slobodu Hrvatske.

Živjela HRVATSKA!

ZA HRVATSKI NARODNI ODPOR:

General Drinjanin, Zapovjednik Hrvatskog Narodnog Odpora.  
Enver Mehmedagić, Pročelnik u Glavnom Stanu.

2. srpnja 1966.

Prepisao iz novine OBRANA 23 ožujka 2016. godine, Mile Boban, Otporaš.

**24-03-2016 04:42#770**

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **ŽIVOT I RAD MAKSA LUBURICA, by Otporaš u nastavcima.**

Izvor: Uzdanica forums free.

(Prenosim samo komentare raznih komentatora koji se odnose na osobu maksa Luburića, jer je opis u nastavcima bio o životu i radu maksa Luburića. Kako se može vidjeti i po datumina da je to bilo prije šest godina i dva mjeseca. Mo.)

Nastavlja se. Otporaš.

Objavljeno: 23.01.2010. u 12:19h

[Delivuk 23.01.2010 13:45 h](#)

Otporaš. Ja ne znam šta na sve to reći. Da je moj dida živ pita bi ja njega. Kada je on meni priča svoje priče o ratu kod nas kada je brat iša na brata, bez da je jedan drugome bija fašista, komunista ili nacista. Oni nisu ni znali šta je to, jer su ispali iz iste p.... materine, a mater jim nija bila niti jedno niti drugo niti treće. Njezin čovik još manje, jer nije zna nizašto osim svoje Rvacke, vinograda, maslina i onog kamenjara po kojem je oda i sa velikom lulom škiju pušija. Kada ga je rvacka vojska pozvala da ide braniti svoju zemlju Rvacku, on je otiša i bija u Domobranima. Sada ja pitan moga pajdu matrixdc ([Damir Car iz Rijeke. Otac mu je bio u partizanima. Tako je on meni pisao na moj osobni sandučić a da nije ni znao da sam ja taj s korisničkim imenom Delivuk iz Marije Jurić Zagorke romana "Republikanci". Mo. Otporaš,](#)) da on meni lipo objasni ko se je za koga borija, ko je bija fašista, koje bija antifašista, ko se je borija za rvacku države a ko se je borija protiv rvacke države i koja je razlika izmedju njija. Vi školovani sve znate i nas koji samo čitamo što vi pišete, zbunjujate nas. Ja oću virovati ono što je rvacko a sve ostalo zaveziti mačku za rep pa neka vuče di god on oće, u fasištičku Italiju, u nacističku Njemacku ili u kmounističku Jugoslaviju, to me se ne tiče, samo neka pusti moju Rvacku na miru i neka meni moj pajdu matrixdc lipo kaže ko je ko a ko je niko.

[Otporaš 23.01.2010 16:39 h](#)

Delivuk. Želio bih znati šta vas toliko muči? Za sigurno vi ste jedan jako dobar čovjek i usto još bilji hrvatski rodoljub. Samo vi plivate izmedju istine i neistine. Vaš djed vam je, po vašim pričama, mnoge stvari pričao, ali ih vi niste dobro shvatili niti razumijeli. Sada se držite kolege - kako ga vi

zovete "pajde" - matrixdc ([Damir Car iz Rijeke, mo.](#)) da vam neke stvari objasni.

Matrixdc ([Damir Car iz Rijeke, mo.](#)) vama ništa istinito neće objasniti, nego će vas svojim jugoslavenskim smicalicama i komunističkim žargonima još više zbuniti. To je matrixdc!, i nemojte se tome čuditi. Ja njega vrlo dobro poznajem i njegove stavove što se tiče hrvatsko/državotvorne ideje. On će vam lupati po svojem običaju i načinu a da vam neće niti na jedno pitanje iskreno i otvoreno odgovoriti. Govorit će vam o nekom fašizmu/antifašizmu samo da nešto rekne, a u stvari neće vam ništa reći, jer on ne poznaje definicije niti fašizama niti antifašizma, a još manje njihove doctrine.

Kolega delivuk, ja ću vama reći što vi želite znati. Titini partizani su se u ime antifašizma borili protiv vaše, moje i naše Hrvatske Države, dok Ustaše i hrvatska vojska se je borila za Hrvatsku Državu, za onu istu Hrvatsku Državu za koju su se borili vaša dva strica i vaš died. Eto, Delivuk, sada ćemo vidjeti šta će vam "vaš pajdo" matrixdc odgovoriti. Pozdrav, Otporaš.

[matrixdc 24.01.2010 11:28 h](#)

Delivuk. Toliko o koljaču Max-u, doduše i križ fašističke njemačke mu visi oko vrata a pozerska slika s pisanjem je samo za javnost ondašnje fašističke NDH. Crna kožna jakna jasno govori da mu ni Gestapo nije bio stran. Za sada smo jedina zemlja koja tolerira rasnu i vjersku mržnju koju šire ovi i ovakvi.

[Otporaš 24.01.2010 12:54 h](#)

Delivuk. Prvo, (1) rekao sam ja vama da vam vaš "pajdo" matrixdc neće niti na jedno vaše pitanje odgovoriti. On za "križ" kaže da je fašistički iako ovaj postoji preko dvije tisuće godina. Prelistajte hrvatsku vojničku povijest iz prošlosti i vidjet ćete da su hrvatski ratnici na svojim štitovima i mačevima imali znak " križa "kao njihovo vojničko obilježje, s jedne strane, a sa druge strane da svojem protivniku ili protivnicima kaže, pokaže i dokaže da su Hrvati katolici i kršćani koji vjeruju u Boga i u križ.

Drugo (2) za Maksa Luburića kaže napamet da je koljač, a na ovim stranicama portala u prošlosti matrixdc se je hvalio kako je njegov otac ubijao, dakle klao, fašiste. Sada se postavlja matrixdc-u jedno ozbiljno pitanje: Koliko je Talijana kao fašista njegov otac ubio/zaklao kao partizan, kao borac NOB i NOV, a koliko je pobio i zaklao Hrvata??? Delivuk, ni na ovo pitanje matrixdc neće odgovoriti jer ne zna, iako mu je to otac pred njim toliko puta pričao, ispričao i govorio. Ali on na pamet "zna" (po jugoslavenski) koliko ih je pobio/zakla Maks Luburić.

[Delivuk 24.01.2010 14:22 h](#)

Otporaš. Ne znan koliko ti je godina ali po pisanju izgleda da nisi mlad. Ti goniš svoje i neka. Ja san navika na to. Za sinijon i u kući di san živija i odresta bile su take priče između moji stričeva, ćace i dida. Ni jedan nikada nije tija popustiti. Svaki gonija svoje ko i ti. Ti meni gori govoriš da mene nešto muči. Pa jest. Mučimo da partizni uvijek svoje gone i pričaju, borci i prvoborci se uvijek fale kako su uvijek jurišali i kako su se dobro borili, kako su fašiste i okupatore nagonili i ubijali, kako je njihova socijalistička revolucija bila dobra. Ustaše to pričaju za sebe, kako su oni bili jedini i branili našu Rvacku, kako je Ustaška revolucija donila slobodu rvackome narodu, a svi drugi da su se borili protiv naše Rvacke. To je prešlo sve granice zdravog razuma. Ja poručujem i jednima i drugima da sračunaju koliko su njihove revolucije koštale tako da jim mi mladji to isplatimo u **TOTALU** tako da oni jedan put za vike vikova zavežu, a nas mladje neka puste na miru da moremo mirno ići našim putem k našoj srići.

matrixdc 24.01.2010 16:27 h

Vidiš Delivuk, zbog budalaština kojima ovi neofašisti mentalno povraćaju, šljam i bjeda ljudskog roda, dotle mi ostali razmišljamo i borimo se za budućnost u kojoj ovi i njihovi puleni pljačkaju, niti ne razmišljamo o njihovim neofašističkim budalaštinam. Potpuno se slažem s tvojim razmišljanjima i mislim da ovome što sebe naziva Pragoljubom treba otpisati.

Otporaš 25.01.2010 02:01 h

Delivuk. Vidite, prijatelju Delivuk. Ja sam vam rekao da vaš "pajdo" matrixdc vam nikada neće odgovoriti ni na jedno pitanje. On samo kleveće, po partizanski i po jugoslavenski. On se ISTINE stidi i boji. Zato se on zove matrix, umišljena uloga iz filma ...

Sa vašim člankom se i sa vašim mišljenjem se i ja slažem, kao i matrixdc. Samo se on sa mnom ne slaže polemizirati, jer mu ja odbrusim sa dokumentima, sa činjenicam, sa ISTINOM i uprem prstom gdje je istina a gdje nije.

Prijatelju Delivuk, ako vi hoćete možete mi postaviti pitanje ili pitanja kakva god vi hoćete, ja ću vam na ista nastojati odgovoriti do vaše potpune zadovolještine. Samo ista pitanja pošaljite i vašem "pajdi" matrixdc tako da se uvjerite da vam on neće odgovoriti. Ne da on ne bi htio vama odgovoriti, daleko od toga. On jednostavno ne zna šta bi i kako bi vam odgovorio. On ne odgovora jer se boji, pa lupeta s brda dola, tako da ispadne kao neka "noćna delija".

matrixdc 25.01.2010 08:32 h

Eto, popraviti ću ti posjet na ovom članku koji je na nivou ulice, no što je tu je. Argumenti koje ti spominješ su tekstovi iz fašističke emigracije i neka "vaša istina" kako se volite hvaliti. Dakle, na takve objede ne treba reagirati jer su same za sebe bespredmetne. Nema se smisla boriti se argumentima s tobom niti me interesira takvo što. Bolje bi ti bilo da objavljuješ članke o korupciji i pljački u ovoj napaćenoj zemlji umjesto da žuboriš o partizanima i ustašama. To sam ja prepustio povijesti a ne nečijim prosudbama a najmanje tebi koji o tome imaš sasvim subjektivni pogled. Tvoja majorizacija i uporna tvrdnja o argumentima s kojima raspolažeš govori samo o tebi ali ne i o onom što želiš dokazati. Sizifov posao kojega si se latio, ispadaš smiješan sebi i drugima. Sa ovime zatvaram diskusiju o temama koje nikoga ne interesiraju osim vas 4-5 dežurnih skribomana i koje zabludjele ovčice.

Otporaš 25.01.2010 11:21 h

Kolega matrixdc. Shvaćam tvoju frustraciju. Sam si se u nju ubacio. Ja pratim pisanje i Delivuka i Domoljuba i tvoje. Prvi želi nešto znati pa na svoj način kaže šta ga "muči". Drugi zalazi u prošlost i povijest i iznosi činjenice potkrijepljene dokazima, što tebe uveliko smatra. Mnoge stvari su se dešavale na našim područjima da mi nismo ni znali niti u tome kumovali. Ali za sigurno smo žrtva tih mržnja. Zato za tebe donosim nešto da ti ublažim živce i da vidiš kako se laži mogu iznositi bez ikakove odgovornosti. Da, u Jasenovcu je stradalo sve zajedno oko 2000 ljudi, ali Ivo Goldštien je ipak židov, tako da nas nimalo ne iznenađuje njegovo obmanjivanje javnosti, jer ipak je laž i varanje ljudi u židovskom mentalitetu. Postoje točni podaci iz NDH o broju stradalih u Jasenovcu, koje prenosimo ovdje:

U radno-popravnom logoru Jasenovac je pobijeno svega 56 neprijatelja hrvatske države, koji su s pravom ubijeni jer su bili kriminalci, te 48 pripadnika Ustaške Obrane, i to zbog zlostavljanja logoraša. Također, logoraši su pobili 26 pratećih stražara Ustaške Obrane, i čak nisu bili kažnjeni zbog toga jer se stražari nisu pridržavali uputstava. Oko 1500 ljudi je umrlo od neke nepoznate



bolesti koja je harala logorom. Oko 600 logoraša i 120 Ustaša je poginulo tijekom britanskog bombardiranja logora, a piloti su bili pripadnici jugoslavenskog kraljevskog zrakoplovstva iz Egipta, koji su 1944. nakon amnestije za četnike prešli u partizane. Također valja napomenuti da su logoraši imali mnogo bolju medicinsku njegu od hrvatskih vojnika. Dok su naši vojnici ginuli jer nisu imali bolničara kraj sebe, a neprijatelji hrvatske države su ležali u bolnicama i o njima su se brinuli najbolji doktori s najboljom opremom. Vidljivo je kako su zatočenici primili preko Švicarske preko 6.000 pošiljki, kako u lijekovima, tako u odjeći i prehrani. Od kolovoza 1944., svim zatočenicima bio je priznat status "**RATNOG ZAROBLJENIKA**", što je vlada NDH dala pismeno Međunarodnom Crvenom Križu u Genevi, pa su onda i mnogi pušteni kućama (Milko Riffer). U svakom slučaju, prošli su mnogo bolje od Hrvata na Križnom Putu, nad kojima je počinjen masakr bez suđenja, i to uz blagoslov Zapadnih Saveznika koji su samo zažmirili na to.

Savjetujemo onima koji oplakuju nepostojeće žrtve Jasenovca da pročitaju ovo i neka dobro razmisle o svojim lažima. Mi Jasenovac smatramo logorom u kojem je stradalo više desetaka tisuća ljudi, bez suđenja. No, mi ovdje ne govorimo o radno-popravnom logoru koji je radio od 1941. do 1945., već o jugoslavenskom logoru smrti, koji je punom parom radio od 1945. do 1948. U njemu je pobijeno, prema nekim izvorima, i do 80 000 Hrvata. No, mi nismo Srbi ili Židovi pa nećemo govoriti o broju žrtava bez dokaza i sramotiti se na taj način. Valja napomenuti da su istraživanja o stradanjima u Jasenovcu prekinuta jer su na žrtvama nađene domobranske uniforme, čizme i odličja. Mi zahtijevamo da napokon ponovno počnu iskopavanja u Jasenovcu, kako bi se možda neke od ondje pobijenih Ustaša, domobrana ili hrvatskih civila moglo identificirati, te kako bi ih njihovi najmiliji mogli dostojanstveno pokopati, umjesto da leže u jednoj od preko tisuću masovnih grobnica koje su napunili partizanski "osloboditelji".

DOSTA nam je komunističkih, židovskih, jugoslavenskih i srpskih laži, neka napokon priznaju ISTINU čitavome svijetu. Otporaš.

[j.perkovic 25.01.2010 11:40 h](#)

Gospodine Otporaš. Takvim kao šta je ( matrixdc ) ne iplatise njemu objašnjavat o ISTINI jer on nezna drugu istinu nego onu koju je naučio od Partizana i komunista a ota istina bila je uvijek velika LAŽ. Također isto važii za (Delivuka) pušedu zajedno u istu rupu i nepodnose istinu.

[Delivuk 25.01.2010 13:56 h](#)

j.perković. Mislija san da si malo bolji čovik. Moja dva strica su se borili u partizanima za ovu našu zemlju Rvacku. Moja dva strica su se borili u HOS za ovu našu zemlju Rvacku. Moj ćaća je bio u Domobranima a dida je bija Domobranski Tabornik našeg sela. Ja tražin ono što mnogi oće znati a to je koji je bija na pravoj strani a koji na krivoj. Pajdo matrixdc mi lipo kaže i ja njega volin čitati. Ja volin čitati što i ti pišeš, jer iznosiš ono što drugi ne znaju. To je dobro tako da se čuje i druga strana zvona. Što Otporaš donosi za mene je duboka povjest, koja kada je čitan odman se znojim.

[Delivuk 25.01.2010 13:59 h](#)

matrixdc. Ti si me sada rastužija. Kažeš da nećeš više pisati. Ja san to razumija ovako da ti meni i drugima ne želiš iznositi tvoje mišljenje, koje je ipak naše rvacko mišljenje. Nemoj se plašit. Poznato je da oni koji se plaše bilo čega, brzo odustaju od svega i svoga mišljenja. Tako je meni moj dida govorija.

[j.perkovic 25.01.2010 15:51 h](#)

Gospodine Delivuk. Vi govorite da su se vaši stričevi borili za Hrvatsku, a ko se onda borio za

Jugoslaviju i komunizam ako nisu Partizani.

[Delivuk 25.01.2010 22:14 h](#)

j.perković. Jest, moja dva strica su bili u partizanima, dva u Ustašama a moj otac u Domobranima. Moj dida je uvijek vika na svoja dva sina koji su bili u partizanima da su nosili na glavi srpsku šajkaču sa petokrakom i tako se sa Srbima borili za Jugoslaviju. Oni su se uvijek branili da su se borili za socijalizam i protiv fašista i okupatora. Dida bi na njima vika i psova da on nije nikakav fašista ni okupator ko ni njegova braća koja su se borila za Rvacku. To van je tako dico moja. To su činjenice koje su za požaliti ali se ne mogu zanikati. Ja ko dite i mališan kako su me ukućani zvali, nisan zna ništa nego slušati. Kada bi u kući nastala svadja oko ko je di bija za vrime rata, ja bi samo otiša iz kuće u pojetu na sino ili slamu, izvlaija bi se i samo plaka i mislija i mislija.

Tek 1972 godine kada su neki iz Australije došli se boriti za našu Rvacku, i pošto je to bilo u našem kraju kroz koji su prolazili, tek tada san nešto sazna od dida i ćaće da naši dolaze. Ali to se brzo završilo i ušutilo. O tomu više niko ne govori, a ja bi volija nešto više o tome znati, jer kako moj dida kaže, moj sinko mi smo svi naši samo neki su dobri a neki nisu. To je što mene boli i što mi ti i matrixdc morete razjasniti.

[j.perkovic 26.01.2010 09:23 h](#)

Gospodine Delivuk. Vaš dida je bio pametan Čovijek i treba mu se zahvaliti jer je bio kako vi pišete pravi Hrvat i nije hteo da njegovi Sinovi nose Srbsku šajkaču.

Gospodine Delivuk šta se tiče Emigranata iz Australije koji su došli u Hrvatsku to su bili veliki Rodoljubi i kojima su Partizani poubijali Očeve ili kako vi kažete stričeva i imali su toliku HRABRIST da dođu u Komunistički Raj i ako su znali da će izgubiti Živote, koje su izgubili zato što je TITO naredio da se svi poubijaju, bio je Sud ali je bila unaprijed stvorena presuda od Druga TITE jeli to bilo Demokratski.

[Delivuk 26.01.2010 13:51 h](#)

j.perković. Vala ti što tako misliš o mome didu. On je zbilja bija dobar čovik. Bija je 2 metra i 2 centimetra visok. Kada se idje u crkvu cestom od sela pa do crkve, ljudi su govorili za moga dida: lako je Gabrića pripoznati kada je za glavu veći od drugi. Ljudi su ga respektirali i nisu se sa njim šalili. Zato su i njegova dica ga se bojala. Viruj mi da je jednog puta kad smo u vinogradu radili, oba sina koji su bili u partizanima zgrabija za prsa, jer su oni pivali pisme o Titu i Staljinu, i stresa ji tako da jim je zabranija pred njegovin ušima pivati takve pisme. Oni su se protivili i pitali zašto da ne pivamo te pisme. Dida jim je rekao zato što je pola žena ostale udovice i pola dice u našem selu su siročad i brez ćaće, jer su jim Tito i Staljin pobili očeve. Eto za to nikad više da niste pred menom to zapivali.

Za one iz Australije ti vala što si mi reka. Mene to vele zanima a o tome malo znan. Neki dan mi je neko reka da je neko o tome pisa ovdeka ali je to ne mogu naći. Lipo te pozdravljan.

[j.perkovic 26.01.2010 15:18 h](#)

Gospodine Delivuk uvijek je lijepo se informirat prije nego Čovjek nešto priča šta nije istina. Svaki pametan Čovjek uči dok je živ i nitko još nije umro da sve znade. Tako će biti i sa nama POZDRAV.

[Otporaš 26.01.2010 20:12 h](#)

matrixdc. Ja sam se latio posla da iznesem ono što ja znam o našoj zajedničkoj stvari. Ja ne iznosim

ništa što se nije dogodilo. E, baš o tome što se je dogodilo, ja iznosim i s užitkom mogu konstatirati da ste vi i mnogi drugi nešto doznali od mene što niste znali a što sam ja Šizifovski iznosio na ovim stranicama. Također mogu izjaviti, dragi kolega matrixdc, da ja od vas nisam ama baš ništa doznao na ovim stranicama što bi bilo zanimljivo kopirati i za povijest – našu hrvatsku povijest - iskoristiti. Ali, naprotiv, sam pročitao mnoge žučljive uvrede i izazovne riječi.

[Delivuk 27.01.2010 01:25 h](#)

Otpotaš. Neznana zašto tako napadaš čovika, ni kriva ni dužna. Čovik je samo reka svoje mišljenje. On na to ima pravo i sa Božije i sa državne strane. On se meni dopada ko čovik koji zna što piše. Ako se tebi ne dopada, nemoj ga molim te napadati. On je naš Rvat ko i ti i ja.

[j.perkovic 27.01.2010 02:03 h](#)

Delivuk. Svaki ima svoje mišljenje ali mora da bude istina i ne sme se nikoga vrijeđati a to je matrixdc više puta na portalu napravio što od drugi nisam nikada pročitao.

[DOMOLJUB 27.01.2010 13:02 h](#)

j.perković. To je istina što si rekao da on uvijek druge vrijeđa i da na postavljena pitanja nikada ne odgovara.

**25-03-2016 18:04#771**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**PUT I CILJ - (NEKOLIKO MISLI ZA DESETI TRAVNJA 1968.) piše General DRINJANIN**  
**"OBRAVA"** br.85-86, DSETI TRAVNJA 1968., početna strana.

(Mnogi Hrvati i veliki dio hrvatskog općinstva je upoznat sa povijesnim govorom Maksa Luburića Hrvatima za proslavu **DESETOG TRAVNJA 1968.** godine; ali za sigurno nisu poznati kako je i zašto došlo do tog skoro jedan sat na vrpici snimljen povijesni govor "**ŠTO JE ZNAČIO DESETI TRAVNJA**" za hrvatski narod. Ovaj članak daje malo svijetla kako je i zašto došlo do tog govora u isto vrijeme dok je general ovoj članak pisao. Otporaš.)

Poznati njemački vojni teoretičar i pisac Karl von KLAUSEVITZ postavio je jedno strateško načelo prihvaćeno po svim nacijama i školama: "NE SMIJE SE DATI PRVI KORAK AKO NISMO U STANJU PREDVIDITI I ZADNJI".

Vladar nad 800 milijuna Kineza, pjesnik, filozof i strategy Mao Tse Tung stavio je u svim sa svojim djelima načelo, koje ni jedan revolucionarni vođa ne smije prekršiti, ako želi pobijediti u revoluciji: "SA REVOLUCIJOM SE MOŽE I ČEKATI, ALI KAD SE JEDNOM ZAPOČME, MORA SE NASTAVITI. BOLJE JE NE POČIMATI, NEGO POČETI I RADI POMANJKANJA UVIJETA, STATI."

Eto, na usta jednog klasika vojnog umjeća i jednog revolucionarnog vođe odgovor onima, koji vele, da se treba na neprijatelja baciti iz visine i bez padobrana. To se, doduše, može učiniti, ali to nije strategija, nego samoubojstvo.

\*\*\*\*

Mnoge će naše ljude začuditi činjenica, da u DESETOTRAVANJSKOJ "OBRANI" donosimo misli hrvatskog Srbina Svetozara Pribičevića i crnogorskog nacionaliste Save Štedimlje. (U istoj "OBRANI" na drugoj stranici donešen je jako zanimljiv članak Svetozara Pribičevića: **BEOGRAD I POLITIKA PREMA HRVATIMA I SRBIMA IZVAN SRBIJE., mo. Otporaš**

Njima razjašnjenje: Svetozar Pribičević, vodka "prečanskih Srba" i Sekula Drljević, vodka crnogorskih nationalist, tjerali su i Radića i Mačeka, da povedu rat na Beograd. Oni to nisu učinili. Dio hrvatskih Srba i većina Crnogoraca slijedili bi bezuvjetno svoje vođe Prebičevića i Drljevića. Krivi su bili hrvatski političari, da do tog nije došlo.

Pouka: Prebičević je morao bježati iz države koju je stvarao u Prag, a pristaše Sekule Drljevića bili su pod mojim zapovjedništvom na Lijevče Polju. Ostavljene pristaše Prebičevića povelili su hrvatski komunisti ne za rušenje Jugoslavije, nego za rušenje **HRVATSKE DRŽAVE** u kojoj njima nije bilo mjesta. Dali hrvatski nacionalisti i hrvatski komunisti smiju danas počinuti iste pogreške?

\*\*\*\*

Prenijeli smo sastavke listova i ljudi koji ne misle kao mi. To ne činimo zato da pripadnici Otpora prihvate kao svoja ta gledišta, nego zato, da se nauče i priuče slušati, poštivati i uvažavati ta gledišta zato, da bi ovi sutra poslušali, cijenili i eventualno slijedili naš stav. Iznositi smo ono što mislimo mi, je monolog, a preduvjeti za uspješnu oslobodilačku borbu mogu se upoznati samo u dijalogima više partnera. Onaj tko nije uz nas, biti će protiv nas, jer snage komunističke ideologije rijetko ostavljaju drugačiju alternative. Mađarski komunisti su jurišali na rusko-sovjetske ([jesenska mađarska revolucija 1956. god., mo.](#)) tenkove sa "Coktail-Molotovima", a ostatak desničara je u pokrajinama klaio svoje ideološke protivnike nosioce iste vlasti, koja je jurišala na svoje ideološke srodnike.

Ako mi Hrvati ni u XX. stoljeću nismo kadri razlikovati pojmove Državnost od pojma Stranke, ideologije i osoba, onda nismo politički zero narod i ne zaslužujemo imati svoju Državu, nego služiti uvijek nekome od svojih susjeda.

\*\*\*\*

Hrvatski Metropolita Šeper postao je br. 2. ili u najgorem slučaju br. 3. u hierarhiji Vatikana. Međunarodni tisak zove taj događaj "vatikanskom revolucijom". Nije bilo barikada, gerile, bomb i izgreda. Moglo se taj čin nazvati "**EVOLUTIVNIM**" a ne "**REVOLUCIONARNIM**", nu nitko još nije bio kadar postaviti sasama figurine definicije tih riječi. Evolucija je napredak, polagano okretanje, sistematizirani normalni razvitak. Revolucija pak ne pozna normi, sistema, kalendar, ni dana. Ona gaze preko staroga i stvara novo.

Mi smo na čelu sa Poglavnikom, Vladom, Saborom, Glavnim Ustaškim Stanom, Glavnim Stanom Poglavnika, Glavnim Stožerom, Generalitetom, sa organiziranim Hrvatskim Oružanim Snagama, 17 divizija i pola milijuna naroda napustili HRVATSKU i ostavili je na milost-nemilost okupatora i njegovih saveznika: **HRVATSKE LJEVICE** (i ne samo hrvatskih komunista).

Sada ta **HRVATSKA LJEVICA** pomalo i evolutivnim putem uzima kormilo državnog broda i vodi

ga hrvatskoj državnosti. U tom poslu smetati će im velikosrpska koalicija monarhista, komunista, demokrata, četnika i teologa, predvođena Rankovićem. Ali neće biti sama. Pomagati će im oni, koji poistovjećuju svoju stranku ili ideologiju sa Državom Hrvatskom, odnemažu.

\*\*\*\*

Mnogi mi znaju predbacivati da "baš ja", koji sam bio predstavnikom radikalizma naše dinarske rase, pružam ruku hrvatskim komunistima. (**Dokaz tome je njegova "PORUKA IZMIRENJA USTAŠA I HRVATSKIH PARTIZANA", Istarska DRINA, br. 3-4, st. 18-21, mo**) To čine oni koji su je pružali četničkim koljačima Dalmacije, Sandžaka, Bosne i Hercegovine. (**Za cijelo ovdje general misli na čelnike HSS-e koji su sjedili u srpsko/četničkoj vladi u Londonu i preko jugoslavenskog radia pozivali hrvatski narod da se priključe titanium partizanima i četnicima Draže Mihailovića, mo. Otporaš.**) Pružali su ruku srpskim gazdama Stojadinoviću, Pašiću, niškom ciganinu Dragiši, (Cvetkoviću, mo) fašisti Ljotiću, koljačima "Sirotice Istre" Talijanskim fašistima, najizrazitijim predstavnicima njemačkog imperijalizma i nacizma.

To su obi, koji nikada nisu razmišljali o tome što je u šumu na Kordun otjeralo pjesnika hratskih kraljeva Vladimira Nazora i po četnicima priklanog pjesnika Ivana Gorana Kovačevića.

To su "profesionalni antikomunisti" koji bi bili kadri navijestiti rat Americi i Vatikanu zato, jer nisu dovoljno aktivni antikomunisti. Ima dosta ljudi koji su tek onda postali pravi komunisti, kada im se na to nijekalo pravo.

Mi nismo komunisti. Prošlost je tome dokaz, ali nismo ni isključivo, samo i jedino "antikomunisti", koji nemaju drugog životnog cilja, do suzbijati komunizam u bilo kojoj formi. **Nema tako "slabog Hrvata" sa kojim ja ne bih rušio i "najbolju Jugoslaviju", i nema tako "dobrog Srbina" s kojim bih ja "čuvao Jugoslaviju".** (**Ja pomastio i podvukao. I neka ova generalova izreka bude dio njegovih izreka. Otporaš.**)

Neka ne optužuju, jer smo svi mi već davno na optužničkoj klupi, pa iako nam se eventualno neće suditi, jer će smrt preteći ovozemaljske sudce, suditi će nam svima **BOG I POVIJEST**, i mnogi će od nas završiti na đubrištu te povijesti. Optuženi i tužitelji podjednako! Mi smo bili sudionici događaja i nismo pozvani ni sebi davati svjedodžbu pameti ni poštenja, ni drugima je nijekati.

General DRINJANIN.

Posljednje uređivanje od Bobani : 25-03-2016 at 18:08

**26-03-2016 23:04#772**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**Kriv sam**

kriv-sam

Početna » Otporaš » Kriv sam!

Ovaj tekst, ove rečenice su preslika, svega onoga što se događalo, Hrvatima, nakon 1945, godine. Upravo se to događa i danas nama koji smo sudionici Domovinskog rata. Od riječi do riječi je istinito sve. Svaki se može prepoznati u određenim segmentima. Stric Ivan.

**Kriv** sam što sam rođen kao Hrvat.

**Kriv** sam što sam rođen uoči Drugog svjetskog rata.

**Kriv** sam što sam pošao u pučku školu odmah nakon Drugog svjetskog rata.

**Kriv** sam što sam naučio čitati i pisati. Kriv sam što sam mog pok djeda Gabre otvorio škrinju u kojoj su bile pohranjene knjige hrvatskog značenja.

**Kriv** sam što sam te zanimljive knjige čitao.

**Kriv** sam što sam slijepo slušao moje roditelje te tako postao praktičan katolik i kršćanin.

**Kriv** sam što sam zapamtio i loše i dobre stvari o patnjama mog hrvatskog naroda o kojima su mi roditelji uvijek pričali.

**Kriv** sam što sam se oduševio odvažnim i hrabrim sinovima Hrvatske koji su se nesebično žrtvovali da bi im djedovina sretna bila.

**Kriv** sam što sam zavolio te iznimne sinove hrvatske preko kojih sam se zaljubio u Hrvatsku.

**Kriv** sam što sam u početku mog mladenačkog života prkosio vladi i zakonu koji su se nametnuli mom dragom hrvatskom narodu bez njegove volje.

**Kriv** sam što sam u tom prkosu napustio moj dragi narod hrvatski i tim činom počinio izdajstvo.

**Kriv** sam što sam opet u mladenačkoj dobi – u emigraciji – stupio u redove onih odvažnih Hrvata koji su htjeli povratiti čast, pravo i slobodu svom napuštenom narodu hrvatskom.

**Kriv** sam što sam tako bio svjestan moje zadaće unutar organiziranih Hrvata, da sam uvijek htio sve svoje žrtvovati za tu svetu zadaću, pa čak i život.

**Kriv** sam što nikada nisam htio udovoljiti mojim posve prirodnim porivima (kao što to mnogi danas neodgovorne čine a zadaća i sastanci za Hrvatsku baš ih i ne briga), nego sam uvijek mislio kako biti što točniji u zadaći hrvatstva kao organizirani Hrvat.

**Kriv** sam što je sudbina htjela da se jedna mlada francuska djevojka uda za mene.

**Kriv** sam također što mojoj djeci – koja su po svim Božjim i ljudskim zakonima rođena – ne posvećujemo dovoljno očinske pažnje na koja oni imaju puno pravo.

**Kriv** sam što u mojem rodoljublju za Hrvatsku često ne mogu razumjeti one moje prijatelje i Hrvate koji ne osjećaju i ne žrtvuju za Hrvatsku koliko ja.

**Kriv** sam što sam spreman za Hrvatsku učiniti sve pa i moj vlastiti život dati.

**Kriv** sam što sam spreman rušiti tamnicu Hrvata – Jugoslaviju.

**Kriv** sam što je mojim rodoljubnim postupkom zabranjeno mojoj djeci otići u onu zemlju gdje im je otac rođen te upoznati baku, djeda, i ostalu svojtu i kamenjar po kojem je njihov otac naučio hodati i blago čuvati.

**Kriv** sam što moja djeca neće osjećati niti voljeti Hrvatsku o kojoj njihov otac i u snu toliko misli.

**Kriv** sam što poslije mene i u mojoj obitelji hrvatstvo prestaje postojati; jer mi je nasljedstvo rođeno u tuđini. Kriv sam što znam voljeti sve što je hrvatsko.

**Kriv** sam što ne znam mrziti.

**Kriv** ću biti također kada čvrsto odlučim prijeći onim osobama koje se isprazno zovu Hrvatima, a za djedovinu Hrvatsku ne mare ama baš ništa. Za to bi bilo bolje da se uopće nisam rodio; jer moj život i tako nije pridonio mnogo zajednici Hrvatstva. Trebao sam se roditi u ona vremena kada su glave i život bili mnogo jeftiniji od ružnoga dolara.

Razočarani Delivuk

Izvor: Otporaš

(Poznata mi je osoba koja se je potpisala "Razpčarani Delivuk". Razočaranje je nastalo u San Jose, California, na parking, poslije sv. ponoćke Mise na Božić 1978. godine. Pošto sam bio svjedok i očevidac svega, pa i te prepirke, svađae, kako tko hoće. Davno je to bilo a onaj koji je tu svađu ili

prepirku započeo je umro, mislim 2005. i zakopan u svojem groblju u Hrvatskoj, blizu Imotskoga. Otporaš.)

...

Nikad prodan Domovini odan!  
Stric Ivan!

1 Comment on Kriv sam!

Milan Boban // 31. Siječanj 2016 u 16:38 //

NIJE IZDAJNIK ONAJ HRVAT koji je mislio, da se ispred talijanskog nasilja i četničkog noža spašavati u lažnoj "Narodno Oslobođilačkoj Vojsci", pa makar ova i izvršila izdaju hrvatskih interesa pred Beogradom, kao što nije izdajnik ni onaj hrvatski proleter, koji je zaista pošteno mislio, da je komunizam jedini, koji se bori za njegove klasne interese, za njegov boljitak. Nije izdajnik, najmanje, onaj Hrvat, koji nas pobija radi osobnih, ideoloških, stranačkih i inih razloga tako dugo, dok se nije poslužio neprijateljima i u njihovoj službi štetio vitalnim interesima naroda ili životu Hrvata.

Read More at <http://otporas.com/okruznica-general...anina-iz-1961/>, Written by , Copyright © Otporaš

**29-03-2016 23:30#773**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

## **DOBRA VEČER PLEMENITI HRVATSKI ZBORE, DRAGE SESTRE HRVATICE I BRAĆO HRVAIT!**

**(PODSJETNIK I DA SE NEZABORAVI DIO IZ HRVATSKE POLITIČKE EMIGRACIJE.**

Uprava Hrvatskog Nogometnog Saveza, HNS za sjeverni kontinent je sazvala Slet Natjecanja Hrvatskih Nogometnih Momčadi u gradu Chicagu za Labor Day, Dan Rada za subotu 6 i nedjelju 7 rujna 1981. godine. Kako svake godine tako i ove godine poslije odigranih utakmica uprava HNS organizira Večeru, zabavu i ples prilikom koje će podijeliti pehar i nagrade pobjednicima: prvoj, drugoj i trećoj momčadi. Slet momčadi HNS za 1981. godinu je bio od posebne važnosti. Zašto? Ukratko ću iznijeti razlog ili razloge.

Već nekoliko godina u hrvatskoj političkoj emigraciji postoji - opravdana ili ne - napetost i velika nesnošljivost. Naravno da su Hrvati bili na jedan ili drugi način organizirani kroz hrvatske športske, političke, kulturne, crkvene, školske, radio programe i one organizacije i tako, više ili manje, bili upoznati u zbivanja hrvatskih zajednica u kojima su živjeli. Usprkos pojedinačnih i skupnih nastojanja među Hrvatima, organizacijama i društvima, da se napetosti smanje i odstrane iz naših zajednica, do toga nije došlo. Što je više napetost rasla među Hrvatima, Udba i njihovi doušnici-operativci su od veselja ruke trljali i tim više mržnju među Hrvatima raspirivali. Među Hrvatima se počela mržnja i sumnja širiti do te mjere da je na nekim mjestima među Hrvatima dolazilo i do fizičkih obračuna. Tako je to išlo daleko da su se Hrvati počeli dijeliti: Na Hrvate, Jugoslavena i treće Jugoslavena okupljeni u organizaciji "**Za Demokratizaciju Jugoslavije**" koju je širila, poimenice, iz Londona novena Nova Hrvatska. Poznata je lista od pedesetorice (50) Jugoslavena

među kojima je bilo i istaknutih Hrvata hrvatske političke emigracije, kao što su urednik NH Jakša Kušan, predsjednik HNV Mirko Vidović, urednik Hrvatskog Radio Sata iz San Francisca Ivo Vučićević i drugi.

Kroz te napetosti i zbog istih je došlo do hapšenja Hrvata, članova Hrvatskog Narodnog Otpora u New York-u u prosincu 1980. godine, te 25 lipnja 1981. godine, dan poslije ukazivanja Gospe šestero hrvatske dječice u Međugorju, sinhronizirano je uhapšeno na području Amerike deset (10) Hrvata istaknutih dužnosnika organizacije HNO., među kojima je bio i Pročelnik za sjeverni američki kontinent gosp. Mile Boban iz San Francisca. To je bio vrhunac polarizacije među Hrvatima. Tražili su se načini kako što uspješnije pomoći optuženim Hrvatima i njihovim obiteljima. Gosp Hans Petar Rullman iz Njemačke koji je govorio hrvatski i izdavao na hrvatskom jeziku časopis "**HRVATSKA DOMOVINA**" se sam ponudio da dođe posjetiti Ameriku u nadi za smirivanje napetosti među Hrvatima. Ja sam ga pozvao i baš u to vrijeme kada je HNS sazvao nogometni Slet/Turnir u Chacago, Hans Petar Rullman je bio moj gost u San Franciscu. Moj Prijatelj Karlo Sopta iz Toronta me nazvao i rekao da trebam hitno nazvati Roku Jurčića koji je bio predsjednik Hrvatskog Nogometnog Saveza, a Ivo Jolić je bio tajnik istog i ujedno stoloravnatelj te Gala Večeri u čast Turnira svih hrvatskih momčadi i biranje Hrvatske Kraljice za slijedeću godinu. Nazvao sam gosp. Roku Jurčića koji me je zamolio da budem glavnim govornikom za vrijeme Večeri poslije Turnira. Ja sam se sa gosp Rokom Jurčićem. Složio i pristao biti glavnim govornikom za tu zgodu.

Pošto je meni javni tužitelj Sjedinjenih Američkih Država Stuart Baskin, poslije mojeg hapšenja, oduzeo moju američku putovnicu, potvrdu mojeg državljanstva, ograničio moje kretanje na 150 milja od mojeg prebivališta (nekih 180 km.), morao sam zamoliti mojeg odvjetnika Dennis Roberts da mi isposluje putovanje do Chicaga i nazad. Javni tužitelj je udovoljio molbi mojeg odvjetnika i dao dozvolu za 72 sata, tim da ja što god budem javno govorio stavim na papir i kada se povratim, preko mojeg odvjetnika dostavim javnom tužitelju Sturat Basking. Tako je došlo do ovog mojeg govora kojeg rado ovdje donosim kao dio hrvatske povijesti političke i nacionalne djelatnosti u borbi za ponovno oslobođenje Hrvatske Države.

Sada ću u cijelosti iznijeti moj govor kojeg sam održao pred skupom preko dvije i pol tisuće Hrvatica i Hrvata u jednom od najotmjerenijih Hotela u Chicagu. Bilo je tu i drugih govornika, među kojima i prof. Danijel Crljen, pukovnik HOS-a NDH i pregovarač na Bleiburgu 15 svibnja 1945. godine. Naposljetku je stoloravnatelj gosp. Ivo Jolić pozvao mene. Mile Boban, Otporaš.

### **"DOBRA VEČER PLEMENITI HRVATSKI ZBORE, DRAGE SESTRE HRVATICE I BRAĆO HRVATI!"**

Chicago, 6. rujna 1981.

Dobra večer, plemeniti hrvatski zbore!  
Drage setre Hrvatice i draga braćo Hrvati!

Prije nego Vas iskreno pozdravim, zamolio bih sve nazočne, da se - bez obzira gdje se tko ovog trenutka nalazi - uhvatite za ruke i da se tako držite dok budem govorio. Neka nam to bude znak trajnog mira i prijateljstva.

Čast mi je pozdraviti Vas u ovako velikom broju, s tako veselim, razdraganim i raspoloženim licima. Bogatstvo nije u materijalnim sredstvima. Pravo bogatstvo je u duhovnom i duševnom raspoloženju i zadovoljstvu. Nastojite pod svaku cijenu sačuvati Vaše večerašnje raspoloženje, Vaše veselje koje svijetli iz Vaših zjenica, Vaš večerašnji smijeh, a u isto vrijeme nemojte zaboraviti ni one kojima je taj smijeh s njihovih lica iščeznuo, veselje narušeno i zadovoljstvo oštećeno.



Govorim Vam kao prijatelj, kao član i pripadnik onog istog hrvatskog naroda kojega ista hrvatska krv kola u njegovim žilama kao i u Vašim. Govorim Vam kao otac šestero (6) nejake djece, koja se - na žalost - nisu imali prilike roditi u zemlji njihovog oca, tj. u Hrvatskoj. Govorim Vam kao rodoljub, koji ima živo hrvatsko neograničeno srce, koje našu Hrvatsku ljubi i voli više nego to danas dopuštaju međunarodni vladajući krugovi. Govorim Vam kao sin Hrvatske, naše zajedničke Domovine, i poručujem: nije danas vrijeme tražiti tko je manje a tko više kriv što mnogi od nas ne mogu poći u topli zagrljaj naše djedovine, naše hrvatske. Ne tražite tko više a tko manje voli Hrvatsku, tko više a tko manje radi za Hrvatsku. Jedno je važno a to je da svi trebamo raditi za Hrvatsku!

### **Draga braćo i sestre, Hrvatice i Hrvati!**

Možda bih točno večeras pogodio šta ovog momenta mislite i elite čuti od mene.!? Sigurno je da elite da Vam nešto konkretna kažem o našoj zajedničkoj tragediji koja nas je zadesila u ovo posljednje vrijeme: Newjorški Proces. Danas se skoro u svim hrvatskim naseobima u slobodonom svijetu mnogo o tome priča, a mnogo se i nagađa, mnoge se stvari izmišljaju a opet mnoge se i nadodaju. Drugim riječima: Što gluh ne čuje, to izmisli.

mogul Vam osobno reći kao jedan od optuženih i "okrivljenih" a koji se sa slobode brani: **NEDUŽNI SMO! IZA SVIH OVIH SPLETAKA STOJI JUGOSLAVIJA I NJEZINI POMAGAČI!** U pravom smislu ovo je urota na hrvatske djelatnike; a razlozi uhićenja i detalji optužbe, za sada i večeras ne mogu o tome govoriti. Budite strpljivi, pratite tijek procesa na kojem će se mnoge tajne otkriti i laži, pola laži i istine isplivati na vidjelo.

Cijenjeni hrvatski zборе! Uvjeravam Vas u jedno: Ovaj procesa je **POLITIČKE NARAVI**, a uperen je **PROTIV HRVATSKE**. Nije ovo procesa protiv pojedinaca ili skupine, nego protiv hrvatske državotvorne političke misli i ideje. I u samoj optužnici stoji:

"It was the primary object...and...would and did seek to foster and promote their belief in an Independent Croatian country by using...terror and violence."

"Glavna stvar im je bila... i to su činili i poticali u širenju njihovog uvjerenja za jednu nezavisnu Hrvatsku zemlju, koristeći se terorom i nasiljem."

Jest, naša je dužnost boriti se i izboriti naša hrvatska politička prava, koja su - u ovim vremenima - ozbiljno ugrožena. Mi moramo svi zajednički priskočiti u pomoć onima koji tu pomoć neizbježno danas trebaju. Moramo svi stati u liniju pomagača i svojim obolom sudjelovati u borbi za hrvatska politička prava.

Ovaj proces, na kojem se i ja nalazim, je javan i zakonit. dakle, i obrana je zakonita! Zato, ne tražimo načine kako stajati po strani, nego iskoristimo ovu zakonitost, ujedinito se svi za istu i jednu jedinu Hrvatsku! Pokopajmo sve međusobne zadjevice i svađe, a pođimo svojim kućama u duhu ljubavi, slog i međusobnog razumijevanja! U takvoj i iskrenoj slozi i međusobno pomaganju, šestero moje djece, moja supruga i svi moji supatnici će se osjećati nenapuštenima, veselim, preporođenim u uvjerenju da ste nam svi iskreni prijatelji.

Ako je itko ovdje od nazočnih suprotnog mišljenja, suprotnog nazora ili je, možda, u sporu sa mnom i mojim nazorima u borbi za Hrvatsku, pozivam ga ovdje, večeras javno na izmirenje i na javni stisak hrvatske pomirdbene ruke. Jer, znamo tko su nam zajednički neprijatelji i tko nam sve te sporove, zadjevice, svađe i nesporazume ubacuje među nas.

Ponesite to izmirenje, dragi prijatelji, u vaše hrvatske naseobine da bi taj val izmirenja zahvatio - u

što kraćem roku - sve Hrvatice i Hrvate diljem svijeta.

U to ime i u ime hrvatskog zajedništva pozdravljam Vas i kličem: **SVI ZA JEDNOG, JEDAN ZA SVE!**

Pročelnik za sjevero/američki kontinent Mile Boban.

**30-03-2016 13:21#774**

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **ZET POGlavNIKA JE U SLUŽBI TITA,**

piše Maks luburić Ratki Gagri u pismu od 18.VIII.1956.

(Ovo pismo se nalazi u knjizi "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA**" na stranici 97. Po datum pisma se može vidjeti da je razlaz Poglavnik/Luburić već bio tu, jer ako to Maks kaže za Poglavnikova zeta Srećka Pšeničnika "...da je u službi Tita...", onda je Maks za to znao i prije, ali je šutio i krio "sramotu". Evo šta Vikipedija kaže o Srećku Pšeničnik. Otporaš.)

"Srećko Pšeničnik (Pregrada, 10. studenoga 1921. – Zagreb, 9. kolovoza 1999.), bio je hrvatski političar.

Životopis[uredi VE | uredi]

Srećko Pšeničnik rođen je u Pregradi, kraj Krapine, 1921. godine. Studirao je pravo u Zagrebu, Rimu i Padovi, a doktorirao je političke znanosti na Katoličkom sveučilištu u Milanu.[1] Uoči uspostave Nezavisne države Hrvatske djelovao je u Pododboru Matice hrvatske i u Akademskom klubu August Šenoa.[2] Nakon uspostave NDH bio je tajnik ministra pri poslanstvu NDH u Rimu i izaslanik za tisak. Nakon sloma NDH, nastanio se u Argentini gdje se i oženio. Žena mu je postala Mirjana Pavelić, kći Ante Pavelića. Za razliku od većine ustaških prebjega, iznimno se snašao u Argentini, tako da spada u poslovno najuspješnije i najimućnije pripadnike hrvatske kolonije koja se uselila poslije sloma NDH. Najprije je ostavio vidljiv trag kao sposobni bankar, a potom je preuzeo prestižan i dobro plaćen posao direktora francuske industrije automobila Citroën za Južnu Ameriku.[3]

Od 1981. godine bio je predsjednik Hrvatskoga oslobodilačkoga pokreta (HOP). HOP je u Hrvatskoj registriran 1992.,[2] međutim, nije polučio velike uspjehe. Od 1985. godine Pšeničnik je u Torontu, gdje je živio neko vrijeme, uređivao časopis Nezavisna Država Hrvatska. Taj je časopis Pšeničnik objavljivao od 1996. do 1999. godine i u Zagrebu, nakon što se vratio 1995. godine u Hrvatsku. U vrijeme demokratskih promjena nastojao je sudjelovati u osnivanju Hrvatske stranke prava, međutim, krug okupljen oko Ante Paradžika, Krešimira Pavelića i Dobroslava Parage bio je brži i spretniji te su oni na kraju osnovali HSP. S tim u vezi pojavile su se i kritike na račun Paradžika i Pavelića, da su izigrali ostale pravaški nastrojene krugove u Hrvatskoj, ali i u inozemstvu, poput Srećka Pšeničnika ili Zvonimira Puškaša.[4]

Umro je u Zagrebu, 9. kolovoza 1999., u 78. godini života".

**general DRINJANIN**  
Stan, den 18.VIII.1956.

Br. Ratko Gagro,  
Toronto

Dragi brate!

Vladek će ti pokazati što sam mu pisao, da ne pišem svima isto, šaljem skupa. Molim te pomozite akciju Erića, jer će se sve odlučivati u Washingtonu, a Erić je američki državljanin i ima veze. Naš je dušom i tijelom.

Stvorite Savez Hrvatskih Antikomunističkih Boraca (ili antikomunista). To će vlast dozvoliti, jer i drugi narodi imaju isto. Ti kao časnik pokreni i stale i odmah nešto napravite.

Gospoda su nas i još jednom prodali, ali ovog puta ćemo paziti. Zet Poglavnika je u službi Tita, imamo novih dokaza, a set sve vodi, jer će nam biti kao i sa Prebegom. Zato su partizan znali za našu akciju prije nego mi.

Ne dajte se i stvorite Savez. Ima nas na sve strane i to će se brzo dokazati. General Herenčić, kapetan bojnog broda Vrkljan isto, puk. Štir isto, puk. Starešinić, bojnič Cerić, i stotine časnika. Javi mi se na moju adresu, a govori sa Vladekom i Nižićem o svemu.

Tvoj. Za Dom Spremni! Drinjanin.  
Posljednje uređivanje od Bobani : 30-03-2016 at 13:23

**03-04-2016 13:08#775**

**Bobani**  
Stari lisac

Datum registracije  
Jun 2013  
Poruke  
2,348

**KAKO JE DOŠLO DO "GOVOR GENERALA DRINJANINA HRVATIMA ZA DESETI TRAVNJA 1968" (1)**  
**BRIGE MAKSA LUBURIĆA SU BRIGE SVAKOG HRVATA**

(Ovo pismo se nalazi u knjigi "[PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA](#)" na stranici 861-862-863 i 864. Iz ovog pisma se razabiru razlog ili razlozi zašto je general uvidio potrebu za jedan općehrvatski govor o Desetom Travnju. Oni koji bi željeli u cijelosti vidjeti i pročitati taj govor, treba kliknuti na: [Govor generala Drinjanina za Deseti Travnja 1968.](#) i nekoliko linkova će se otvoriti. Pročitajte i saznajte nešto više i istinitije o važnosti prvog hrvatskog državotvornog praznika nakon 839 godina.<http://hrvatskoobrambenostivo.com/20...nja/Želim> svima sretan Deseti Travnja! Otporaš.)

**general DRINJANIN**  
19.III.1968.

Braći: Štefu Crničkom, Marijanu Nosiću, Enver Mehmedagiću, prof. Dabi-Peraniću, Ratki Gagri,

Rudi Eriću, Stipi Brbiću, Nikici Juriću, Lukasu Jurčiću.

Predmet: Eventualni sastanci prigodom Desetog Travnja i Antunova u Torontu i Hamiltonu.

### **Draga braćo!**

Poslao sa vrpce sa mojim govorim na 12 mjesta s tim, da će Brbić za Oceaniju tamo umnožiti prema svojim potrebama. Poslao sam i nekoliko okr. pisama sa idejama za govore prigodom Desetog Travnja. Prepuštam Vama da učinite s tim vrpca i idejama prema Vašim potrebama. Cilj ovog pisma je isključivo oko ideje da bi na radnom skupu "North" na 7.IV. ili pak na 30.IV. u Torontu, odnosno Hamiltonu, respektivno, održali Radni Skup "North" i čak i prvi improvizirani sastanak "Vanjskog Fronta Otpora". Idemo pomalo, ali sigurno i vidim, da su plodovi međusobnih veza očiti, konkretni i plodni. Izbila su i imena Brbića iz Australije, prof. Dabe-Peranića iz Pariza i Envera Mehmedagića iz Buenos Airesa, te Lukasa Juričića iz Buenos Airesa. Potpuno svejedno je od koga su potekle, od koga su prihvaćene, ali ideje su tu. I problemi, konkretni, za realiziranje. Kao i u svoje vrijeme, kada se je predlagalo druge osobe za govornike.

Poznato je naše mnogo puta podvučeno i isticano stanovište protiv praznog "političkog turizma", kao u dobro poznatom slučaju Rovera, ([Srećko Rover iz Australije - uz Rudija Erića i drugih predstavnika HNO - je predstavljao HNO u New York-u 1962. godine kada su se sve hrvatske političke skupine složile \(osim HSS-e i HOP-a\) i sastale u New York-u da se osnuje jedna općehrvatska organizacija koja će predstavljati Hrvate pred cijelim svijetom. Tada je osobna pohlepa i veličina udarila u glavu Srećka Rovera do te mjere da se je više približio prof. Ivanu Oršaniću HRS-a i dru. Branku Jeliću \*\*Hrvatski Narodni Odbor\*\* nego delegatima organizacije kojoj je pripadao i koju je predstavljalo, a to je bio Hrvatski narodni Otpor, HNO, Mo. Otopraš.\) s naše strane, ili Jelića i drugih, s druge strane, i koji politički turizam nije donio nikakve koristi Hrvatskoj, a ni ugleda organizacijama, koje su ih slale. Zato i ovome problemu treba pristupiti odgovorno, savjesno i proračunato, kako se ne bi kompromitirali i obrukali, te izvrgnuli problemima umjesto nekom stvarnom napretku. Pri ovom nas ne smije voditi politički turizam drugih, koji navješćuju dolazak "veličina", koje su uglavnom srušile i ono malo ugleda što su imale.](#)

Ne smije nas ni prevariti sama pusta želja hoštaplerija sa zvučnim titulama, ili kako smo rekli "vrhuškama" jer je svima Vama poznato kako su se srušile kuće od karate, koje su u svoje vrijeme gradili HOP, Jelićev Odbor, HD ("**HD**" znači **Hrvatski Demokratski, Draganović i Miroslav Varoš, mo**) Odbor, HR bratstvo, pa i HN Vijeće.

U vezi toga već sam nekima od Vas poslao jedno pismo, a na Vama je da druge upoznate sa sadržajem istih. Otpor ne smije pasti u istočni i smrtni grime hoštapliranja i kao vjerne improvizacije, ili izmišljanja naslova, titula i "vrhuški" samo zato, da se zadovolji nekog od nas ili obmani neprijatelj. Udbu prevariti nećemo, velike i odlučujuće snage isto ne, a svaki veliki Proglas moraju slijediti akcije i činjenice, ili nakon nekoliko mjeseci postaje ruglo, kao i ono što su drugi činili.

Danas hrvatski narod u emigraciji (jedan dio istih) vjeruje u solidnost, ozbiljnost i monolitnost Otpora. I čak dobivam osobno poruke od onih, koji su i iz Otpora pokušali isto napraviti, da smo trijezno, pametno i pošteno postupili. Ne smijemo to izigrati sa praznim riječima, jer prevariti možemo samo sami sebe, a toga nismo zaslužili. Mi ne želimo na stranim sudovima bistrirati ideje, strukture i ciljeve Otpora. ([Bilo je slučajeva kada je Hrvat Hrvata, i dešavalo se članovi iste organizacije, tužili jedan drugoga stranom sudu. O tome general piše, jer je bio tim upoznat. Mo.](#))

Razdjelit ćemo problem na dva djela.

**Prvo:** problem glavnog govornika u Torontu. Mislim da mi je brat Gagro pisao da bi pozvao far.

Gracijana Raspudića. Veliki čovjek, ali bolestan, i mislim, da nije za ovakve stvari, iako jest za napisati. Ipak sam mu pisao, ali ne vjerujem, da će se odazvati. Spomenuli su mi i brata Nosića. Vjerujem, da će dostojno izvršiti ulogu. Znam da će iz USA ići braća i kako su to uobičajni posjeti, to o njima i ne govorim. Vjerujem da ćete znati to riješiti.

**Drugo:** Pitanje sastanaka, bilo za 10.IV. bilo za samo Antunovo. Već prije sam usmeno i pismeno imao zgođe razgovarati sa br. Enverom Mehmedagićem i prof. Peranićem. Obojica su voljni, i do sada su svaki od njih obavili više putovanja, i to uvijek o svom trošku. Oba su moderni, mladi, potentni intelektualci i poznati književnici, Otporaši i agilni. Obojica imaju mnogo osobina koje su identične, a jedna je i ta da su obojica namještenici i sa skromnim sredstvima za ovakva velika putovanja. Isto što sam u svoje vrijeme rekao za druge osobe. Pa prema tome svaka kombinacija treba imati osim njihove privole i mogućnosti radi posla to, da im treba poslati avionsku kartu tamo i natrag, kao i obvezu snošenja svih ostalih troškova. Za 10. Travnja je već kasno. Prof. Peranić je, osim toga obvezan putem u Švedsku, gdje će kao moj izaslanik voditi radni Skup "SKANDINAVIJA" i biti glavnim govornikom za 10.IV. u Gotenburgu. Evo njihovih adresa, ako ih koji od Vas nema:

- prof. Dr. M.Dabo Peranić, Boîte Postale 32-06, Paris, France,
- Enver Mehmedagić, 986 Doblas, dpt. "C", Buenos Aires, Argentina. Ako oni privolu, Vi avionsku kartu, i moj blagoslov.

Brat Brbić je nedavno obišao Australiju, i isto ima svoj skromni posao, previše briga i premalo novca. A Australija je daleko, vrlo daleko. Evo njegove adrese:

- Stipe Brbić, 51 Swell Str., E. FREMANTLE, W.A.6158 AUSTRALIA
- Brat Lukas Juričić može platiti svoj put, ali koliko znam, supruga mu je prilično bolesna, on vodi svoju industriju, i evo Vam adrese:
- Lukas Jurich, 3498 Laprida, VILLA MARELLI, prove. Buenos Aires, Argentina.

U pogledu odluke br. Štefa Crničkog, ona je konzultirana sa mnom i definitivna. Ovog ljeta stiže. Onome kome bi trebalo govoriti o Crničkom, neka se sam interesira. Jedan je od onih, valjda rijetko preživjelih od ekipe "Jankapuste". I k tome: imati će penziju, a jučer sam mu javio, da sam već zakapirao za njega stan, preko puta moje kuće, pa iako nije nikakvi luksus, kao ni moj, ([a ne kako je generalov ubojica i lažov Ilija Stanić tvrdio u jugoslavenskim emisijama da je genera bog at, mo.](#)) jest dosta za početak. I kako je sada gal. tajnik Otpora u Sjed. Državama, i sudjelovao na svim sastancima Radnog Skupa "North", to će biti dobro, da već sada njega smatrate KOORDINATOROM VANJSKOG FRONTA ODPORA, što će biti prvi korak konkretni uspostaviti bilo Glavnog Tajništva Otpora, odnosno Vanjskog Fronta, za koju ulogu je sa svojim poznavanjem prilika, ljudi i za koju ulogu ima sve kvalifikacije, a k tome i željezne živce, koje će trebati.

Nastavlja se.

Posljednje uređivanje od Bobani : 03-04-2016 at 13:20

**04-04-2016 03:09#776**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**KAKO JE DOŠLO DO "GOVOR GENERALA DRINJANINA HRVATIMA ZA DESETI TRAVNJA 1968" (2)****BRIGE MAKSA LUBURIĆA SU BRIGE SVAKOG HRVATA**

(Ovo pismo se nalazi u knjigi "PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA" na stranici 861-862-863 i 864. Iz ovog pisma se razabiru razlog ili razlozi zašto je general uvidio potrebu za jedan općehrvatski govor o Desetom Travnju. Oni koji bi željeli u cijelosti vidjeti i pročitati taj govor, treba kliknuti na: [Govor generala Drinjanina za Deseti Travnja 1968.](#) i nekoliko linkova će se otvoriti. Pročitajte i saznajte nešto više i istinitije o važnosti prvog hrvatskog državotvornog praznika nakon 839 godina.<http://hrvatskoobrambenostivo.com/20...nja/Želim> svima sretan Deseti Travnja! Otporaš.)

govor generala drinjanina hrvatima za deseti travnja 1968.  
kamenjar.com › Iz Otporaševe torbe

Nastavak.

K tome će biti uz mene, Kako bi koordinacija bila solidna. I onda ćemo bez nadglasavanja, ispraznosti, trijezno, odgovorno, kroz tu korespondenciju kroz Crniškog, staviti u pogon naš Vanjski Front. Kao i mnogo puta i još jednom ponavljam, da je jedino mjesto, koje ozbiljno dolazi u obzir jest USA, a dok to ne bude, može biti MADRID, jer je blizu Domovine i jer ovdje imamo 100% sigurnost. (Potrebno je ovdje reći, i uz to ponoviti, da je general često pisao u pismima svojim suradnicima kako je došlo do toga da je baš on, čuveni Maks Luburić, dobio od španjolskih vlasti stopostotnu sigurnost. Patre Oltra u tome je uveliko pomogao sa svojim vezama španjolskih zapovjednika koji su bili u Plavoj Diviziji na istočnom bojištu s hrvatskim vojnicima. Tko je imao priliku čitati knjigu "**PISMA VJEKOSLAVA MAKSA MUBURIĆA**", mogao je tu u raznim pismima naići na Maksove riječi kako je upoznao jednu odvažnu i otmjenu Španjolku koja je radila u Frankovoj Falangi. Mo. Otporaš.)

U tu svrhu već smo imali u vide br. Mehmedagića, kao i njegov eventualni dolazak u Europu. Jučer (dakle 18 ožujka 1968., mo) je bio ovdje Pater Oltra, koji mi je donije dobre vijesti. Nastojim obaviti zadnje predradnje za 10.IV. i odmah idem u Madrid, odakle ću Vam poslati dobre vijesti. Sa ekipom Štef Crnički, prof. Peranić i Enver Mehmedagić, blizu mene, blizu tiskare, u Europi i nama sklonoj zemlji, gdje imamo prijatelja, je dobar početak. Možda će biti i drugih dobrih vijesti, ali o tom, po tom. Ja ću biti izravno u vezi sa spomenutima, a ovog časa je sigurno, da ima jedna mogućnost za Envera. Osigurat službu, stan, barem nešto, što je potrebno, jer smo u mnogo puta probali i vidjeli, da su do sada svi tereti pali na leđa Vas nekoliko, a svi su drugi "veoma veliki planovi" svršili na riječima i obećanjima. I koliko su planovi bili veličanstveni, a obećanja sigurnija, manje je rezultata bilo. Prof. Peranić je blizu, može doći kad ga trebamo, pa u ekipi Drinjanin-Mehmedagić-Peranić-Crnički, te Oltra i drugi, o kojima ovaj čas ne govorim, mogu biti sretni početak. (Na svu žalost da se ovi generalovi planovi nisu ostvarili. Danas mi o tome možemo raspravljati, naglabati i stvarati naše osobne mašte poslije punih 48 godina šta se je sve od toga moglo ili ne ostvariti. Sve što znamo je to da se je ostvarilo osnivanje skupine samostalnih pisaca **Tin Ujević**, Hrvatski Književni List, HKL, Bruno Bušić i njegov članak u HKL-u "**ŽRTVE RATA**", znamo i to da je DRINAPRESS pretiskala ili kopirala taj br. HKL, itd. Ali jedno ostaje za sigurno, a to je da je general Drinjanin sa svojom ekipom i suradnicima radio na tome da se Hrvatska oslobodi srpsko/jugoslavenskog jarma i tutorstva, s njim ili bez njega, ali svakako sa izgrađenom ekipom **HRVATSKOG NARODNOG ODPORA**. Dokaz tome je da je dr. Franjo Tuđman taj koji je tu ekipu Maksa Luburića poveo i sa sinovima bivših Ustaša i hrvatskih partizana oslobodio Hrvatsku, koju i danas uživamo. Mo. Otporaš)

Dotle: jačati Područja, razviti ekipe Radnih Skupova, odgajati se, izgrađivati, proširiti tisak, stvarati mrežu prijatelja među strancima i hrvatskim elitama, iako nisu u Otporu, i mjeriti korake.

Inače u pogledu proslave 10. Travnja poslao sam neke ideje. To nikoga ne smeta, da unese rodoljublja, vatre, zanosa. Deseti je Travnja bio Dan Državnosti, te zato treba ga slaviti, gdje se to može skupa s ostalima. Pri tome treba imati na umu više toga:

1. braniti svoje, poštivati tuđe, ako je državotvorno. Za to NI U KOJEM SLUČAJU NE SMIJU DOLAZITI U OBZIR GRUPE I OSOBE KOJE NISU DRŽAVOTVORNE. Naš je štab poznat, razvijamo ga, i pomalo se sve ostvaruje, kao što sam Vam najavio. Ali jedno je taktika, a drug je strategija. Ni u kojem slučaju ne smiju doći do izražaja ljudi, ideje i problematični concept. Pustimo to evoluciji, Glavnom Stanu i budućnosti. Slavljenje Desetog Travnja je čisti dan državnosti. Tu ne mogu ni u kojem slučaju imati riječ sumljivi ljudi, koji su u vezi sa raznim tajanstvenim organizacijama, koje code bilo poštene, bilo lažni naši revolucionarci, kao ni ljudi, koji su putovali u Jugoslaviju; bili u vezi sa ambasadama, nego samo i jedino sa državotvornim organizacijama, javnim i poznatim hrvatskim patriotima. Svaka konspiracija će se sada i nadalje odvijati drugim, posebnim i različitim kana lima. Infiltracija Udbe je tolika, da bi svaka konspiracija na VANJSKOM FRONTU ISTI MOGLA - ne ugroziti, nego uništiti. Zato tamo nema mjesta za konspiraciju, nego mora biti dosljedan, i bez ikakvih obzira izbaciti iz redova one, koji su prije podne na Ambasadi, posle podne u Otporu, a na večer u ponoć, konspiriraju sa 10.000 km. daljine. (Ovdje general za sigurno misli na neku fiktivnu organizaciju **"POLNOČKU"** koja je navodno operirala u Parizu i koja je, opet navodno, organizirala napad na jugo Ambasadu u Parizu, kojom prilikom je bilo 19 ranjenih i jedna mrtav, Makedonac, kako su francuske vijesti donijele. To je bilo 1967. godine, ili početkom 1968. U pet sati u jutro na moja vrata je pokucalo francusko tajno redarstvo, Peti Ured, 5-eme Bureau. Odveli su me a da uopće ništa nisam znao o čemu se radi. Tek sam tu, kod njih saznao o čemu se radio, i na primoranje police, tj. redarstva prisilili su me da budem tumač jednako i za uhapšene Hrvate kao i za Srbe. Kada sam došao u Ameriku, u San Francisco, tu sam upoznao Branka Kujundžijića koji je prije živio u New York-u te se preselio u Californiju. U razgovoru s njim, rekao mi je da je on tu organizaciju **"POLNOČKU"** osnovao skupa sa nekim svojim Imoćanima, koji su po njegovu nalogu to djelo izvršili. Pošto se je kasnije ispostavilo da je taj isti Branko Kujundžijić bio tajni agent američke tajne službe, (O tome je pisao Drago Sudar u Hrvatskom Tjedniku iz Australije i čak donio kopiju te američke tajne službe gdje je to Branko Kujundžijić priznao), moguće je da je taj Branko Kujundžijić bio svačiji a najmanje hrvatski. O tome je nešto pisao i Božo Vukušić u svojoj knjigi **"Tajni rat Udbe protiv hrvatske emigracije"**, gdje spominje nekog Udbinog operativca imenom "Šime", a glavom i petom da je to bio neki Jukić od Imotskoga, koji je živio u Parizu, a kojeg je rekrutirao splitski Udbaš, neki Zelić. Čak i Branko Kujundžijić je o tome progovorio u Joze Vrbića KRONIKI 1982. godine, i tu se sam pohvalio da je on tu organizaciju osnovao. Mo. Otporaš.) Mi smo to unaprijed predvidjeli, i bili bi glupi ako to dozvolimo sada, kada se dokazalo, da smo bili u pravu. Nije zadatak Vanjskog Fronta konspiracija, nego POLITIČKI RAD. Tko vodi na konspiraciju, taj ili je naivan, ili zlonamjerman, a nas ne interesiraju, niti jedni, niti drugi u Otporu.

kada se meni bio popeo na glavu Rover sa "revolucijom u dva mjeseca", pozvao sam ga, da napusti obitelj, ili osigura, jer je industrijalac, te da dođe u Europu. I prošle su godine, a nije mi ni odgovorio. A kako je svršilo Bratstvo, to znamo. I to samo dijelom. Tako se ne ruši kom. vlast. Pisali su mi uz drugih dvadeset i o nekoj organizaciji "Ponoć", koju vodi Grga Topalović iz Pariza. Dobro, to je čista Udba, pomiješana sa čistim kriminalom, varanjem nadodubnih i neukih. To je nastavak neslavnog Orlolovića., koji je povezo Draganovića sa puk. Udbbe, (Miroslav Varoš, mo.) koji ga je odveo (na austrijsko/jugoslavensku granicu kada su agent Udbe uhapsili - Krunoslava Draganovića - ljeta 1967. godine i odveli ga za Jugoslaviju, mo) To su Azevi i kriminalci, pljačka, infantilism.

Nije ovdje mjesto ponavljati ono što sam u svoje vrijeme Vama unaprijed pisao. Proslave Desetog Travnja je kristalno čisti državotvorni gest, i ne smije se vezati pred svijetom uz konspiraciju, niti

ljude iste sekcije. Oni koji budu za to, moraju biti isključeni ili neka se povuku, i odu tamo, kamo ih ja budem slao, a ne zafrkavati zdrav razum nas starih boraca sa 10.000 km. daljine. Mnoge sam uposlio na tom sektoru, ali sam i bacio one koji su propovijedali revoluciju kada je trebalo nešto drugo raditi, a kada su imali zgrade "raditi za revoluciju, onda su rekli "ili dva mjeseca Hrvatska, ili sve u materniu" i išli su preko lokve, gdje je mogućnost lova naivnih i borbe željnih veća i materijalno plodonosnija.

2. Praviti se može lokalne kompromise sa svakom državotvornom grupom, ali ne u IME ODPORA KAO ORGANIZACIJE, nego samo i jedino u lokalnom smjeru i taktičkom pogledu. Tada nam se neće podvaliti, kao nekada i u New York-u, i kasnije u Buenos Airesu. Ono što će se učiniti u IME ODPORA, to ni ja, ni nitko sam neće odlučiti, jer tu ćemo se pitati, ovdje i u domovini, i kolektivno odlučiti. Nisam htio biti onaj koji kviri štimung Desetog Travnja, ali Otpor ne smije služiti ni kao magare preko kojega će se tući dva HOP-a, ni kao masa za manever naših stranačara. Idite, razgovarajte, slavite, tražite put, ali ne dajte se na tank led deklamatorskog rodoljublja (**to znači oni koji smo recitiraju i ponavljaju u ispraznost jednu te istu stvar, mo**) i sentimentalnih izljevova, koji mogu u polumrtvima uliti nade, ali ne oslobodite Hrvatsku.

U to ime grli Vas odani Vam, uz naš vojnički pozdrav general Drinjanin.

Nadodano rukom:

Dragi Ratko!

Dobio sam od Marijana njegovo i Tvoje pismo. Isto tako i pošiljku novoga. Sve što što sam mogao učiniti, ja sam učinio, a i za Antunovo ću isto. Oslao je na Vama, da se dogovorite i riješite bratski sve.

Pozdrav svima.

Tvoj general Drinjanin.

Kraj ovog pisma. Otporaš.

**05-04-2016 00:38#777**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**29 GOD. I 4 MJESECA KASNIJE - DVIJE SLIČNE SMRTI - DVAJU GENIJA: RUS LEON TROTSKY I HRVAT MAKS LUBURIĆ**

Pregledajte čika Mile!

<http://hrvatskoobrambenostivo.com/20...-maks-luburic/>

Dana 4. travnja 2016. u 21:00 Annie Boban <froate@hotmail.com> je napisao/la:

Početna » Hrvatska » DVIJE SLIČNE SMRTI : RUS LEON TROTSKY I HRVAT MAKS LUBURIĆ

DVIJE SLIČNE SMRTI : RUS LEON TROTSKY I HRVAT MAKS LUBURIĆ



Posted on 4. Travanj 2016 // 0 Comments

General Maks Luburić

Ruski prognanik i revolucionarac Leon Trotsky je smrtno ranjen u meksikanskom gradu Mexico City 20 kolovoza 1940. Nije mi namjera u ovom opisu ići u detalje političkog i revolucionarnog života ovog ruskog židova i prognanika kojeg je pravo i rođeno ime bilo Lev Davidovich Bronshtein. Rođen u Ukrajini od židovskih roditelja 1879., i kao maloljetnik napustio je školu kako bi se mogao posvetiti podzemnom organiziranju “Ruskog Radničkog Saveza”, koji je kasnije postao ključna uloga u borbi za “oktobarsku revoluciju”, koja je došla na vlast 1917. Zbog svojih revolucionarnih aktivnosti, carske vlasti ga hapse 1898. kao Lev Davidovich Bronshtein i zatvaraju ga u Sibir.

Preko nekih veza u zatvoru on uspijeva 1902. krivotvoriti putovnicu na ime Leon Trotsky te bježi u Englesku sa krivotvorenom putnicom pod imenom Leo Trotsky. Od tada pa do svoje tragične smrti i do današnjih dana u svijetu je poznat kao Leo Trotsky i tako će ostati poznat u povijesti. U Londonu se je priključio boljševičkom revolucionarcu Vladimiru Iliću, Lenjinu. Po revolucionarnoj dužnosti 1905. Trotsky se vraća u Rusiju, ali ubrzo opet biva uhapšen i zatvoren u Sibiru. Ponovno mu 1907. godine bijeg uspijeva i dolazi u Švicarsku, zatim Pariz, Španjolska i konačno dolazi u New York. Tu ostaje do konačne pobjede “oktobarske revolucije” 1917. god., te se vraća u Rusiju gdje ga je Lenjin imenova tajnikom vanjskih poslova. Na toj dužnosti Trotsky se je osjećao siguran do te mjere da je već 1920 godine pomišljao naslijediti Lenjina poslije njegove smrti, jer je Lenjin bio bolestan.

Poslije Lenjinove smrti 1924. god. Joseph Stalin je postao vođa USSR. Tada je postala ona poznata Staljinova “čistka”. Trotsky je sve malo po malo počeo padati u nemilost, jer je počeo kritizirati Staljinove represivne metode. Stalin ga je 1925. god. skinuo s visoke dužnosti Ratnog Komesara, zatim je izbačen iz politbiroa da bi 1927. god. bio lišen svih dužnosti i izbačen iz komunističke partije. U siječnju 1928. Stalin ga je internirao u jedan koncentracijski logor u Alma-Ata u Kazakstanu. Iz tog logora Trotsky je uspio pobjeći preko Turske u Francusku odakle je 1936. došao u Norvešku, a potom u Mexico gdje je dobio politički axil. U predgrađu grada Mexico City Trotsky se je tu smjestio sa svojom obitelji. Ali Staljinovi agenti nisu mirovali. Tragali su za njim i pronašli ga tu, u predgrađu Mexico City. Odmah su se požurili da pronađu starog i odanog Staljinova agenta još iz španjolskog građanskog rata Ramon Mercader-a.

Ramon Mercader (1913-1978) je Španjolac, uz to i španjolski komunista koji se je borio u redovima međunarodnih brigada u skupini Titinih španjolskih dragovoljaca protiv Frankove Falange, koja se je borila za oslobođenje Španjolske od komunističke navale. Ramon Mercader je bio KGB agent i Staljinov proteže, kao što je i Ilija Stanić bio Udbin agent i Titin proteže. Tako je agent KGB-a Ramon Mercader u utorak 20 kolovoza 1940. godine po naredbi tovariš Staljina usmrtio ruskog revolucionara i teoretičara Leon-a Trotsky-a sa pijukom kojeg alpinisti upotrebljavaju i njim se koriste u probijanju leda u prohodu kroz Alpe.

Ubojica Ramon Mercader je dobio 20 godina zatvora, a Stalin ga je proglasio narodnim herojem i odlikovao ga prvom grančicom Lenjinovih Zasluga Prvog reda.

Eto, neka ovo bude jedan uvod iz kojeg se sažeto mogu izvući vrline – dobre i loše – ovog ruskog revolucionarca o kojem su sve svjetske knjižnice pune pozitivne literature. Dali je Trotsky postao toliko svjetski popularan zato što je Rus, ili što je ruski židov, ili zato što se je suprostavio Staljinu, ili pak zato što je uvidio da je bio na krivoj strani, tj. komunističkoj strani? To neka svaki čitatelj za sebe odgonetne. A ova dva svjetska genija, jedan Hrvat i jedan Rus, u službi svojih ideala imali su i svojih neprijatelja. Obadvojica su se različito borili ali su doživjeli sličnu smrt: Rus pijukom u glavu, Hrvat željeznom motkom i čekićem.

Moja je namjera bila s ovim opisom povezati revolucionarni rad Hrvata Maksa Luburića sa revolucionarnim radom Rusa Leon-a Trotsky-og. Rus Leon Trotsky se borio za krivi i lažni ideal, dok Hrvat Maks Luburić nije bio na krivoj strani kao Trotsky. Hrvat Maks Luburić je bio na pravoj strani, borio se za Državu Hrvatsku protiv koje su se borili svi oni koji su nepovoljno i negativno pisali o Maksu Luburiću. I doći će vrijeme da će svjetske knjižnice biti pune i prepune pozitivne literature o Hrvatu Vjekoslavu Maksu Luburiću, generalu Drinjaninu. To vrijeme dolazi a na nama Hrvatima je dužnost da ostavimo što više materijala o vojničkom geniju Maksu Luburiću, koji je doživio sudbinu ruskog genija Leon-a Trotsky-og. I jedan i drugi su, svaki na svoj način, zaslužili da se uspoređi kao svjetski geniji.

A Udbin agent i ubojica generala Maksa Luburića Ilija Stanić koji je 20 travnja 1969. godine ubio Maksa Luburića nije doživio sudbinu Romana Mercadera, ubojice Leona Trotsky-a, da se privede pred sud pravde, pa makar taj sud i ne bio pravedan, kao što je meksikanski sud sudio ubojici Leon-a Trotsky-og i osudio ga na 20 godina zatvora. Kada se bude o tome pisalo, tko je više a tko manje kriv da ubojica i Udbin agent Ilija Stanić nije priveden bilo kojem sudu; španjolskom, jer se je zločin dogodio na tlu Španjolske i građanin Španjolske je ubijen, ni hrvatskom sudu pravde, ni bosanskom sudu pravde gdje ubojica Ilija Stanić i danas živi nesmetano i slobodno, za sigurno će bosanska država najviše tome biti kriva, zatim Španjolska a RH će biti u tome kriva što sporazumno šuti i ništa ne poduzima u tom pravcu da se zločin osudi a izvršitelja zločina uhapsi i pred sud dovede.

Za nekoliko dana će biti 47 obljetnica pogibije hrvatskog vojničkog genija i zadnjeg Zapovjednika HOS-a NDH Vjekoslava Maksa Luburića, generala Drinjanina.

Slava generalu Vjekoslavu Maksu Luburiću!

Izvor: Otporaš

Posljednje uređivanje od Bobani : 05-04-2016 at 00:42

**10-04-2016 05:04#778**

**NorthStand**

Banned

Datum registracije

Nov 2010

Poruke

19,203

Maks Luburić je bio politički Hrvat, meni dovoljno da ga više cijenim od bilo kojeg "antifašista".

**13-04-2016 17:25#779**

**Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

**Prvotno napisano od NorthStand**

Maks Luburić je bio politički Hrvat, meni dovoljno da ga više cijenim od bilo kojeg "antifašista".

### **Neka ovaj komentar bude mali dio odgovora dernekašima u Jasenovcu...**

Da naša hrvatska povijest nije tako isprepletena, mi uopće nebi bili više važni i značajni. Važni i značajni smo zato, ne toliko sami sebi koliko smo važni drugima, jer nas je naš hrvatsko/dinarski mentalitet na to natjerao. Natjerao nas je iz puke nužde, a ta nužda je bila samoobrana, koju su Srbi, Jugoslaveni i naši hrvatski izrodi "antifašisti" nazvali "fašizmom i hitlerizmom".

Kada o tome govorimo, potrebno je spomenuti i to da smo mi Hrvati uvijek imali na našoj strani Boga Velikoga. On nas je uvijek i u svakim prigodama svojom rukom vodio i upućivao šta trebamo učiniti i raditi da se za nas Hrvate zna i da ne izumremo kao narod kojeg je Bog stvorio onda kada je narode stvarao. Kada o tome govorim, trebam vam spomenuti i da vas podsjetim na to da je naš dragi i Veliki Bog htio da nama Hrvatima naša Nezavisna Država Hrvatska, NDH Uskrsne upravo na dan Uskrsnuća Sina Božjega **DESETOG TRAVNJA 1941.** godine. Spomenite mi samo jednu državu na svijetu koja se je u svojoj povijesti proglasila Slobodnom u vrijeme Uskrsnuća našeg Isusa Krista, osim nas Hrvata i naše Hrvatske Države. To je veliki dokaz da Bog zna šta radi i kako pomaže svoj Hrvatski Narod.

I ne samo to. Svjedoci smo ovih dana kako se politički - a ja bih ga nazva i prozvaio nepolitički - vrh vlade RH udvara svima više nego hrvatskome narodu, od predsjednice RH i predsjednika vlade Tihomira Oraškovića, kada su svoje izjave, **i gle čuda!**, službene izjave dali da je ustaški režim činio zločine u Jasenovcu a da pri tome uopće nisu iznijeli niti ama baš jednu jedinu istinitu činjenicu, osim onih vrlo dobro razvikanih jugoslavenskih činjenica od jednog milijuna pa više, pa po političkoj potrebi sve manje i manje, a ne dajući svojim izjavama izvore povijesnih izjava jugoslavenskih predstavnika u Parizu 1947. godine kada se je tražilo na međunarodnoj konferenciji za ustanovljivanje ratnih žrtava WW2. Tada je YU delegacija tvrdila jedan milijun i osam stotina tisuća žrtava da je Jugoslavija pretrpjela zbog nacizma i fašizma, kako bi mogla na osnovu fiktivnih žrtava dobiti što veću ratnu odštetu od Njemačke.

Da bi Jugoslaveni svih boja i tendencija uspjeli u svojim namjerama, izmislili su **Jasenovac kao žrvanj svih smrti**, a da pri tome nikada nisu iznijeli niti jedan jedini vjerodostojan dokaz za bilo koji prekršaj. S ovim ne želim reći da u Sabirnom Radnom Logoru Jasenovac nije bilo samovolje, izgreda i ispada, ali sve je to bilo pod zakonskom kontrolom uprave Sabirnog Radnog Logora Jasenovac.

Tko je imao priliku čitati knjigu **"PISMA VJEKOSLAVA MAKSA LUBURIĆA"** mogao je tu u mnogim pismima vidjeti da je Maks pisao zašto je došlo do osnutka Radnog Sabirnog Logora, i to baš u Jasenovcu. General tu u svojim pismima piše da je njemu hrvatski državni Poglavar Poglavnik dr. Ante Pavelić dao nalog da osnuje Sabirni Logor za one nepoćudne osobe koje su se borile i koje se bore protiv Hrvatske Države. To su u početku bilo srpski četnici udruženi s partizanima i njihovim simpatizerima, koji su na svakom koraku vrebali kako se domaći dr. Vladka Mačeka, ili ga ubiti ili sa sobom u šumu odvesti, te iz šume javljati hrvatskom narodu kako su ustaše ubile vođu Hrvata i predsjednika HSS-e. Da se to ne bi dogodilo i da se spasi život dra. Vladka Mačeka, evo šta o tome doslovno piše generala Drinjanin u novini **"OBRANA", br. 30-31, 1966., st.15:**

"...Istini za volju i kako se ne bi na mrtva Poglavnika, Vladu, Ministre ili Hrvatsku Državu bacala krivnja, ističem, da u nalogu nije stajalo, da se Dra. Mačeka internira u Jasenovački Logor, pa čak ni u Jasenovac, ni uopće ni u koje konkretno mjesto, nego nalog je, pismeni, glasio, da GA SE TREBA INTERNIRATI I TIME SPRIJEČITI DA GA komunisti, četnici, Nijemci, Talijani, ili drugi eventualni interesirani element odvedu i upotrebe za svoje planove i protiv Hrvatske Države. Meni bi bilo lakiše i bilo bi elegantnije reći, da sam vojnik, da su mi zapovjedili da Mačeka odvedem u Jasenovac, što da sam učinio, i kada sam dobio analog, da ga pustim, da sam ga pustio, i mirna

Bosna. Bilo bi to i prihvaćeno, jer na kraju krajeva bio sam jedan šaraf u stroju, iako važan, ali ipak samo šaraf, a svakako neće biti tajna, da je tim strojem, kojem sam pripadao ravnao Poglavnik.

Odlučio sam se za mjesto Jasenovac zato, jer sam držao s I. OBRANBENIM ZDRUGOM ono čvorište, tj. trokut između Dubice, Gradiške i Lipaka, a Jasenovac je bio centar davno prije nego je u njemu uopće bilo sabirnih logora. Meni je po Vojskovođi bilo određeno, da osiguram to strateško prometno središte sa snagama koje sam radi sukoba s Talijanima morao povući iz Talijanske interesne sfere, iz Like i dijela Dalmacije, odakle sam i doveo Krajišnike iz Cazina i Bihaća, Dalmatince iz Knina i Drniša i Ličane iz Gospića i Otočca. S ovim snagama tukli smo se s četnicima, svladali ustanak četnika na području Donjeg Lapca, Srba itd.,..."

(Ovdje se jasno vidi da je tada u srpnju i kolovozu 1941. godine to bio četnički ustanak, a ne partizanski kako su to prihvatili prevareni hrvatski antifašisti, pa i dandas s Mesićem, Josipovećem, Milanovićem i njihovim simpatizerima idu dernekovati u Srb i slaviti četnički ustanak protiv Hrvata i Hrvatske Države. Mo. Otporaš.)

**14-04-2016 19:56#780**

### **Bobani**

Stari lisac

Datum registracije

Jun 2013

Poruke

2,348

### **ODGOVOR NA PISMO PRIJATELJU ŽARKI...**

From: žarko lovac <lovac@gmail.com>

Sent: Thursday, April 14, 2016 9:32 AM

To: Stric Boban

Subject: obećano poslato...

### **Dragi moj striče Mile,**

Kako sam ti i obećao uvezao sam stranice i poslao ti. Kroz desetak dana bi trebalo stići. Baci oko. Sve sugestije i mogući ispravci su dobrodošli.

Rekao mi je ([onaj čovjek, namjerno sam ispustio ime, mo](#)) da priprema svoju knjigu ponovo izdati u elektronskom obliku to jest na internetu gdje bi je svatko mogao besplatno čitati. Imam ideju da ga uputim na tebe uz izliku da ti poznaješ ljude na portalu Kamenjar, jer me je zamolio da pomognem u širenju informacija o knjizi. Tako bi i ti imao prigode sa njim popričati, a možda i što izvući o generalovim zadnjim danima. Ovo je samo ideja i bez tvoje suglasnosti ne ću te spominjati.

Napokon sam stigao pročitati ovo što si mi slao posljednjih dana. Nisam stigao prije jer sam sebi bio zadao rok da knjiga mora biti gotova do nedjelje 10.

Sada ću uzeti dva tjedna odmora od pisanja, a onda ću početi neki novi projekt. Imaš li ti kakvih ideja?

Inače ovaj sav dnevno-politički cirkus oko jasenovca je jadan i tužan. Hrvatska vlast je nedorasla i beskičmena. Treba zauzeti jasan stav. Počast treba istina dati svakoj žrtvi, ali treba i utvrditi koliko je tih žrtava bilo. Puštaju da im popuju srbi, i da ih ucjenjuju židovi, a boljševici se predstavljaju kao demokrati i borci za ljudska prava, dokle tako. Što je sa našim hrvatskim žrtvama, i one se broje u stotinama tisuća. Još samo čekam da se odabere jedan dan u tjednu kada će hrvati morati klečati na kukuruzu i posipat se pepelom, jer ovo je prešlo svaku mjeru, bratski poZDrav Žarko.

XXXX

Odgovor Žarki 14 travnja 2016.  
Stric Boban 3:42 PM  
to: Žarko lovac (lovac@gmail.com)

Bog! dragi moj Žarko,

"U" prvom redu mogu ti reći da sam fala dragom Bogu vrlo dobro i zdravo. Zračnja su prošla ali odmah poslije njih su nastali strašni bolovi. To je trajalo neka tri tjedna. Već dva tjedna skoro nema ništa više. Liječnici su rekli da oni sto posto misle da je sve odstranjeno. Idući sastanak kod liječnika je 28 lipnja. Tada ćemo znati više.

Što se tiče tvoje knjige, to me toliko veseli da si došao s prvim planom skoro do kraja. Rado očekujem pošiljku i, naravno i s velikim užitkom ću to pročitati. Narvana da ću ti dati moje mišljenje. Možeš na to računati.

Što se tiče onog čovjeka mišljenja sam da bi bilo bolje mene zaobići, ne toliko da ja ne bih želio ponovno s njima stupiti i kontakt, koliko to što sam ja jedan od "stare" garde kojeg bi sijena uvijek lebdila nad njim ili okolo njega do tolike mjere da se on nebi osjećao dovoljno odvažan ili siguran ili bilo što drugo. Tebi je poznato da sam se ja s njima dopisivao ima tome skoro punih četrdeset godina. Kroz moje pisanje je on mogao saznati moje mišljenje koje je isto danas kao što je bilo i prije, a to je: Da on u detalje opiše i iznese SVE čega se sjeća- ama baš SVE - što zna od prvog do zadnjeg dana njegova života i njegove suradnje sa generalom.

Ti znaš Žarko da sam ja bio i nastojao biti s tobom vrlo iskren, otvoren i od svake pomoći na svako tvoje pitanje što si me iz naše hrvatske dužnosti i obveze pitao, jer si želio znati. Bilo je tu i, rekao bih, mučnih pitanja, ali sam uvijek iz povijesnih uglova tebi odgovarao iskreno, pošteno i koliko sam znao. Ovaj čovjek se drži vrlo rezervirano prema skoro svima koji mu se obrate s pitanjima oko našeg generala. Osobno nemam nikakvih dokaza u bilo kojem pravcu za bilo koju sumnju u njega, ali, njegova rezerva u tom pravcu nagoni neke druge ljude i Hrvate drugačije misliti. Dali on misli da je to samo njegov a ne naš sveopće hrvatski slučaj, ja ne znam. Srcem i dušom bih rado bio s njim, o svemu razgovarao, pomogao mu undje gdje bih mogao i sve slično tome.

Što se tiče njegove iduće ili slijedeće knjige, o tome ne znam ništa, a još manje sadržaj iste. Ti njemu, Žarko, možeš spomenuti portal Kamenjar i reći mu da je to jedan njegov Hercegovac od Širokog Brijega koji je vlasnik istoga i glavni i odgovorni urednik, te ako hoće može mu se javiti preko portala.

Dragi moj Žarko što se tiče naše aktualne i žalostne današnje politike RH je više nego očajno. Politika se ne vodi tako, osobito nacionalna politika. Sastav same vlade je više nego cirkuzan. Moja pok. Mater Iva/Vičeka bi rekla za ovakve slučajeve: Slagat (glagol složiti) će se ko' rogovi u vreći. Tako to nekako i izgleda. Sve je to više manjak "JA" i "JAJA", tj. muda nego nekog intelektualnog i školskog znanja. Za ovakve slučajeve sam često znao reći, naravno u doba naše političke hrvatske emigracije: Dva profesora i dva doktora izgubljena država.

Što se tiče Jasenovca, s velikim zadovoljstvom ti kažem, dragi moj Žarko da je naš Maks Luburić bio milijun puta u pravu kada je pisao profu. Miljenki Dabi-Peraniću o stvarima o Jasenovcu. Nije mi namjera za sada zalaziti u meritum tog pisma ili te teme, ali za sigurno trebamo uveliko zahvaliti mrziteljima Ustaštva, Poglavnika, NDH u koje mrzitelje - tako to sada izgleda - spadaju i nositelji današnjeg političkog vrh RH. Njihove nedavne izjave glede jasenovačkih žrtava su zadovoljile

našeg hrvatskog neprijatelja, koji su poznati - **URBI ET ORBI** - kao Jugoslaveni, Srbi, naši hrvatski jadni, zavarani i prevareni antifašisti, ali za sigurno nisu zadovoljile majke, sestre, muževe, mladiće, djevojke i rodbinu žrtava pobijenih Hrvatica i Hrvata, civila i vojnika. Ovo današnje stanje će prisiliti naš mirni, do sada staloženi, strpljivi i vrlo snošljivi hrvatski narod na reakciju, i to na evolucionalnu a ne revolucionarnu, te iz do sada namjerno sakrivenih i zabranjivanih izvora, kutija, kako Zagreba, Beograda, tako isto i drugih svjetskih metropolita iznijeti istinu o svemu pa i o samim ciframa u Sabirnom Random Logoru Jasenovac.

Dragi moj Žarko kada smo već na ovoj temi, sam se pitam, po tisućiti put, koje su to snage u današnjoj RH da šutke prelaze a javno zabranjuju iznositi podatke knjige koju je napisao Ilija Barbarić **NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA - BILO JE PRAVO IME**, Naklada Bošković, Split 2010. god. Ilija je rođen 1922. god. Živ je i živi u Brazilu. On je stupio u Dragovoljece, tj. Ustaše 1942. Kako je bio pismen, za ona vremena školovan, Maks Luburić ga je stavio i zadužio da bude **ZAPISNIČAR** u Sabirnom Random Logoru Jasenovac. Ilijina dužnost je bila zapisivati svaki ulaz i izlaz iz Jasenovca, svaku novost, svaku dogodovštinu, osobito je zapisivao svaku moguću smrt, uzroke smrti i sl. Po raspustu logora zadnjeg tjedna mjeseca travnja 1945. godine uspio je sa sobom ponijeti neke dokumente, iako nije sve. Iz tih dokumenata koje je brižno uspio iznijeti, napisao je spomenutu knjigu. U istoj je iznio mnoge podatke, kopije, skice radnih baraka, gdje se je što radilo, itd. Ilija je jedan svjedok tog vremena kojem bi se trebalo i moglo vjerovati više nego onima koji svoje izvore izvlače iz jugo-partizanskih lažljivih izvora od milijun i više i manje žrtava..., sve po političkoj potrebi. Tim i takovim izvorima su se nedavno poslužili i predsjednica RH KGK i premjer RH Tihomir Orašković. Ako one misle da im to služi načast, mi, državotvorni Hrvati mislimo da je to jedna sramotna izjava i direktna pljuska svim Hrvatima i svim nevinim žrtvama.

Primi, dragi moj Žarko moje iskrene poZDrave, kako ti tako i svi tvoji.

Bog! Stric Mile.